

Kamber Bal

- Őirler -

Yayın Tarihi:

01.09.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Kamber Bal

1966 yılında Tokat'tn Artova İlçesi Poyrazalan Köyü'nde dünyaya geldi, Dünyaya gelişi, dünyada varoluşu kadar ilginç, anası orakların başlama zamanı doğurmuş, bir sabah tarlaya gitmek için hazırlandığında köyün ebesi yolda önünü kesmiş

-Bu gün tarlaya gitme yavrum sen doğum yapacaksın bir erkek oğlun olacak adını Kamber koyacaksın yoksa yaşamayacak demiş.

Bunun üzerine yoldan geri dönen annesi bir kaç saat sonra doğum yapmış ebenin rüyasında gördüğü ismi koymuşlar.

Aradan yıllar geçmiş okul zamanı gelmiş ancak hala nüfus kağıdı yokmuş gurbetten gelen babası beş çocuğunu da tek kalemde nüfusa yazdırmış ancak hiç birinin doğum tarihini hatırlayamıyormuş. her neyse hepsini de 01.01 diye kayda almış muhterem katip.

aynı köyde ilkokulu 4 yılda bitirip, orta ve lise eğitimi için istanbul'a yelken açmış

Hayatın acımasız dişlileri arasında çalışarak okurken lise 1. sınıfta ömrünün en acı olayını yaşar babacığı rahmetli olmuştur, gölgesinde yaşayacakları çınar ağacı "Çİlekeş Anne"çikleridir.

1988 Yılında Üsküdar Ticaret Meslek Lisesini bitirdi
2009 Yılında Anadolu Üniversitesi İktisat Fakültesi
Muhasebe Bölümü Lisansüstü Eğitimini tamamladı.
2011 Yılında A.Ü İktisat Fakültesi İşletme Bölümünü Bitirdi.
2012 Yılı Gelir Uzmanlığını Kazandı

2014 Yılında İ.G.Ü Sosyal Bilimler Enstitüsü İşletme Ana Bilim Dalında Yüksek Lisansını tamamladı

1990 yılında bir kamu kurumuna girer.
1993 yılında Sevda Hanımla evlenir
1994 yılında Hüseyin adında bir oğlu dünyaya gelir.
2002 yılında Semina Gülayda adında kızları olur

hayatın, onlara en büyük lutfudur çocukları yaşam devam etmektedir.

ESERLERİ: KAR BONCUKLARI Gündüz yayınevi-ankara

Şatış.Ankara Gündüz Yayınevi ve anlaşmalı kırtasiyeler
İstanbul: Kitapstore.com

Sevdiğim

Aşkın başımın tacı, kırık kalpleri açan
Kökün derdim ilacı, koruk meyleri içen
Yokluğun verdi acı, yarın yolunda saçan
Yellere salıp durma beni sırma sevdiğim

Ay basar gecemizi, yüzün gülmez olursa
Aşk hasar hecemizi, hüznün solmaz durursa
Kim yazar suçumuzu, yazın almaz kurursa
Gülleri dallarından, yarsız derme sevdiğim

Sen Leyla ol ben Mecnun, dolanayım ardında
Sefiller gibi gezdim, şu bulunmaz yurdunda
Saraylar sana kalsın, ben garipler yolunda
Bal'ı zehir ile iç diye sunma sevdiğim

Kamber Bal

+bizim farkımız

kemanda yay misali
hissede pay misali
mevsimde ay misali
şu bizim farkımız.

allı baharda gül misali
yemişde dal misali
arıda bal misali
şu bizim farkımız.

şair denince otur düşün
kırk dağdan işin aşır
devriş misli hakka devşir
budur işte bizim farkımız

Kamber Bal

Adını Adımın Üstüne Koy

Birlikte doğmuştuk
.....Aynı ayın ilk gününde
Birlikteydik aslında
.....Hayatımızın ilk gününde

Hayatımızın ilk gününde
.....ne sen beni tanırdın ne ben seni
Aslında bu ilk günden tanıdık
.....birbirimizi özlemle
Ne sen bana adımı sordun
.....Ne de ben biliyordum adını
Adın bebekti
.....Adım gibi
tap taze
.....rahim kokardı adımızda

O gün kazıdım adını aklıma
.....BEBEK sevgilimdin sen
yem yeşildi dünyam,
yem yeşildi hayat senle
..... Güneş kavurdukça dudaklarımı
.....kavrulan toprağa can gibiydi
.....yalancı emzikteki salyaların.
Sen benmiydin?
yoksa ben senmiydim?
.....ne ben bildim
ne de sen.

Oysa esen rüzgar savurdu
ikimizi de dört bir yana
yedi mevsim
.....dört iklime hasret
kovaladı zamanı

Zaman dermaımış derler dertlerin
zamanının sallacına bıraktım kendimi
.....tam yiyip bitirmişken beni
yine saldın gölgeni gölgeme
.....kayalıkta açan bir mevsim gülü misali
son umut yeşerdim derken
gölgen gölgeledi ömrümü
.....dedim zaman tamaam
ömür toy öür
.....öyleyse
Adını adımın üstüne koy
ömrümüz olsun
sonsuz soy

Kamber Bal

Ağaç Altında Uyuyan Ölü

Açmış kollarını her iki yana
Üç bildirdan dalmış derin uykuya
Bürünmüş ezeli yaprak yorgana
Ah! ağaç altında uyuyan ölü

Genliğinde işi yaprak koparmak
Kopan yaprağı da dalına takmak
Sevecen şen en güzel ölü ahmak
Ah! ağaç altında uyuyan ölü

Ölü sanmayın bin asırlık ölü
Beni de sevip okşadı o günü
Kalbinden çıkartır misafir gülü
Ah! ağaç altında uyuyan ölü

Kanı taşmış, akar bir ömür boyu
Ceddini sorsan bana gelir soyu
İlk doğduğundan beri ademoğlu
Ah! ağaç altında uyuyan ölü

Bir ölü gördüm tıpkı bana benzer
Uyur uyanır hem cihanı gezer
Elinde ak bir tokmak Bal'ı ezer
Ah! ağaç altında uyuyan ölü

Kamber Bal

Ağızımızda Bir Parmak Bal'dır

Ulu orta konuşmak yasak!
Şunu alıp şuraya koysak:
Bilsen halimiz nice olacak?
Dermanımız bir paslı daldır.

Taşlar taşırız sırtımızda
Sereler yokken böğrümüzde
Çayır-çimen yok önümüzde
Dağlarımız bir yeşil şaldır

Çoban misali çıktım dağa
Yalnızlığı koydum azığa
Patikadan inmem sazlığa
Dinlenmeler bir ses kavaldır

Yediğim lokmalar sayılı
Etrafım emmili dayılı
Nasihatlar bir bir sıralı
Ahvalim benden pahalıdır.

Yurdum yutulmuş inişlerde,
Selavat yük olmuş keşişde
Bir kıyamet yoksa bu işte
Hırka harm yol ne haldır?

Dağı taşı kemiren fare
Hangi cana olur ki çare
Yediğin lokmaya bak hele
Senden kalan bir parmak Baldır

Kamber Bal

Ağlamaklı Kadın

Ağladı ağlayacaktı
Sanırsın ki karnı açtı
Dertlerini içine attı
Söyleyemedi kadın

Aşkı vadı ömürden uzun
Yaşadıkları oldu güzün
Söyledikleri hepsi hüüzün
Aşkıını anlatamadı Kadın

İki duvarda iki resim
Biri kendi biri Rasim
Okuyalım Bir Yasin
Amin diyemedi kadın

Yüreği coştu kabardı
Eğildi yerleri yardı
Korkular bedenini sardı
Ürperdi kalktı kadın

Bir demet çiçek aldı
Rununu göklere saldı
Gidip kabirde ağladı
gözünü silmedi kadın

Yaylada yalnız yaşadı
Kurtlarla eşini aradı
Bir yıldızda sallandı
Ölemedi kadın

Aya yalvardı yok oldu
Güne yalvardı bük oldu
Mevlasında hak buldu
Eremedi kadın

Çaresizlik komada
Her bir teni bir yamada
Bal'ı döktük mezarına
Yunamdı kadın

Kamber Bal

Ağlamakta Mutlu Eder İnsanı

Nisan yağmurları gibi döker bereketini
Filizlenir yedi iklim toğrağında sizinle
Bakarsınız bir ebru gizeminde aya yansır
Ağlamakta mutlu eder, en hakiki insanı

Bir ağaçta binler vücudu-orman olursunuz
Kelebekler, kuşlar uçarken eteğinde pervane
Yatarken bir goncanın mahsun serinliğinde
Ağlamakta mutlu eder müteessir insanı

Hüzün, bırakır yerini her an tebesüm doğar
Hıçkırıklar nota olur, çevreni neşe boğar
Bakarsınız gizli dostlar aşınayken özünüzde
Ağlamakta mutlu eder en sırrı Bal insanı,

Kamber Bal

Ağlayan İstanbul1

Ağlayan İstanbul 1

Gündüzü eğlenceli
Gecesi gamlı-kederli
Leş olmuş her köşesi
Bu İstanbul'a ne demeli?

Her köşede bir garip,
Sabahı bekliyorlar
Sokak sokak gezip
Bilmem ne arıyorlar?

Bu İstanbul nasıl böyle?
Dolmuş garipler yığıdıyle
Bir istanbul var,tüm gece;
Ağlar, ağlar kendince...

Kamber bal
www.kamberbal.com

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve/veya temsilcisine aittir.

Kamber Bal

Ah Be Sevgilim

Ben de bir sevgili var;
yer gök ona dar,
ayağına kapanır bütün tanrılar
ah be sevgilim
ey! can sevgilim
yanakları Bal sevgilim

kapattık hasretimizi mahzene
güller,
güller isyana tevatür etti
doğan şafağımızı
al yanaklara zahmet etti
ah be sevgilim
ey can! can sevgilim
yanakları şafaktan al sevgilim

utancım umudumun harabındandır
çekilen gözlerinde ki sürmenin ızdırabındandır
yudum yudm nefeslediğim aşk şarabındandır
ah be sevgilim
ey can! sevgilim
duduakları hasretten mey sevgilim

uykularım adanmıştır uğruna
hayallerimi dizmişken böğrüne
seni dalmışken seyrine
ah be sevgilim
ey can! sevgilim
düşleri benden bana Bal sevgilim

Kamber Bal

Akşam Üstü

Bu gün de gelip geçti
Oldu yine akşam üstü
Nice derdi deşiverdi
Geldi yine akşam üstü

Güneş gidiyor uzağa
Gecen kurulur tuzaga
Çekilince alem naza
Güldü yine akşam üstü

Bülbüller suskun gülde
Huzur kalmamışsa dilde
Neler oldu gör bahçede
Gördü yine akşam üstü

Yıldızlar hazır semada
Suskunluk var doğada
Söz bizim "loş" ağada
Sordu yine akşam üstü

Oda düşen ol kıl gibi
Yürekteki ak kor gibi
Bal'da tüten pür gibi
Yandı yine akşam üstü

10.08.1986

Kamber Bal

Alan Alana

daldım içeri bir deryadan
karşladı beni melekler, ol yaradan
geçtim türlü türlü suallerden
alacaksan al artık beni

bir hünkar oturmuş baş köşede
asası yılan olmuş yatar eşikte
babasını sallar uyur beşikte
daracaksan dar artık beni

sonunda geldik durduk dara
pazarlık yapıldı üç pula
niyetine sorduk Bal'a
dedi satacaksan sat beni

Kamber Bal

Anet'e Mektup

Sen her pazar uğrardın ya yanıma
ben her günü pazar sanırım
her bakışında gülerdin ya bana
her gülmeni seni sanırım

Sen geldiğinde güneş kuşlukta olurdu
Her güneş doğuşunda ben kuşluk vaktini beklerim
ellerimle tutarım gölgeleri, yakalamak için suretini
ve kaybolmasını diye hapsederim kuşluk vakitlerini

Alfebeye bakınca Anet okur yüreğim çırpına çırpına
A harfi ilk önce seni andırır ilk hecede sen vardın
hadi yıldız koparalım gecelerden kendimize bir dizi derdin ya!
yıldızları sayarım her gece var mı içinden eksilen diye

Deniz hasretimizdi balçığıdaki balık misali
denizlerde yatar oldum hasret kervanı gelir geçer diye
takılıp bir oltaya hane hane çaldım kapıları Anet diye
Şayet sonsuz uykuda değilsen diye yazıyordum,Anet Sevgiliye

2005

Kamber Bal

Anne Ben Neden Sevdim?

Sevdim bir gülü, solmasın yaprakları
Düşüp koynumdan, sarmasın toprakları
Uzattım elimi yara, kınalıdır parmakları
Öldürün beni, ben sevdim o yanakları

Bağladım kismetimi bir beyaz güle
Yarım gelin olmuş gidiyor güle güle
Koşup peşinden kapıldım bir sele
Kaldırın beni, ben düştüm yaban ele

Ana ben neden sevdim görmediğimi
Gördüm arkamdan seven yiğit yüreği
Kim mühürler aşkın gizli mendeğini
Bal'dırın beni ben neden sevmişim

Kamber Bal

Anne Beni Koru

Bıktım usandım
bir tavşan misali
korkulu gecelerden.
çıkarın ne olur
çıkarın
beni
hecelerden

yusuf misali atın
bir kör kuyuya
bu beden
bu ürkek
beden
sonsuz dek uyuya.

Korkar oldum
Gecenin karanlığından
Güneşin bacadaki haramlığından
Musallada hocanın selasından
Anne beni koru. Ne bu acılardan

Kamber Bal

Aşk

Halbur üstünde kalan sevaptır aşk
Dökülür eski tortuları sualsiz
Uyanır ki doğmuştur aşk
Şaşırır fecri öte tanrıları
Mest olur
Güler Aşk

Yalan yanlış telaşı
Kaplarken ufukları
Sevinç heyecanı sarar dünyayı
Ve baksan ağlamaklıdır hülyaları

Deryada yüzen eğreti gemi gibidir aşk
Korur sevgin, bir ilahi dalga kıran misali
Yol gösterir, kör kaptanın sönük feneri
Bil ki hakikata erendir aşk

Kamber Bal

Aşk Mevlası

Çoban gibiyim sürü peşinde
Çomar dolaşır daim peşimde
Gönül figanda, nurun aşımda
Risk kantarına ser hele beni

Kızıl güldüm açtım çiğ altında
Rüzgar savruldu kah kahalarda
Sen sevilendin tüm sevdalarda
Tutsak cennete. sor hele beni

Aşk mevlasına eşit aramız
Hicran oldu sarılmaz yaramız
İste ki kabul olmaz duamız
Bal'da seveni bul hele beni

Kamber Bal

Aşka Davet Sorulmaz

Sorulur Ummana aktığı yer
Güneşe doğduğu tepeler
Ve aya bastığı geceler
Fakat sorulmaz aşka davet

Gün gelir günden öte yanarsın
Hem gideni hem geleni ararsın
Sual zamanı elbetteki sorarsın
Velakin aşktan hesap sorulmaz

Kamber Bal

Aşka Done

yüreğın, yıldız yansıması edasında
kolanda eder, masum buselerinden geçerek
dokunur gençliğimin irtifa kaybeden galeyanını seçerek
şehrin şerbeti ikramolunur yokluğunda
dört bir yandan nidalar yükselir
aşka done, aşka done, aşka done!

bir muta başlamdan aşk feyzine
fecri sukunetle serer ruhunu eteklerine
bin bir dallara bağlanmış olan dileklerin
temkini telkinle toplanıp örtüverir hayallerine
ve sonra başlar arkasına bile bakmadan
aşka done, aşka done, aşka done!

daralır, kocaman dünyanın bir sancı dindirici sorgusunda
başlar aşktan kehanetlere
ölümler, ayrılıklar, kavuşmalar düşerken kısmetine
ne olur koparıp verin benim yüreğimi bana demeden
başlar intizarlar dökülür bedenine
aşka done, aşka done, aşka done

koşarken hasret kelebeklerin kızıl şafağa
bir fırtına kopar alır seni yıldızdan yıldızlara
köpük köpük kabarır depreşen hasretlerin
kırılır zincirleri tutsaklığın ölümünden
zühreler ziyandan dönerken haykırıştır
neredesin ey
aşka done, aşka done, aşka done!

Kamber Bal

Aşkımızın Ütopyası

Aşkımızın Ütopyası

Bir ok gibi karşıma çıktın;
Dağlardın yamaç yamaç
Perdeleyen cemalimi,
Hüzünlerin esir kampından kaçan bir aşk
Meleğinin sığınağı gibi
Sıhhat-i sükunet buldum
Hissi nefesinde
Mekanı cennetim oldun.
Başımı kaldırdım
Gök kubbem oldun,
Ağladım
Avuçlarımdan dökülen
Dirhem dirhem göz yaşlarım oldun.
El kaldırdım duaya
Dudaklarım oldun
Rabbime yakarmaya
Affı günahlarım için
Melekler tebessüm etti
Azeti ikramından.
Deli dolu bir adamım
Kabına sığmayan
Sığabilecek bir dünyam oldun
Saldım ruhumu arşına
Bakmadan
Ne gözüne ne kaşına
Dokunmadan
Tenine
Saçına
Vakit tamam hazır mı döşeğim
Derken
Gözlerimi perdeleyen
Ruhumu alıp götür
Yine sen
Belki de aşkımızın ütopyasıydın
Beni bekleyen
Kamber Bal

Kamber Bal

Ayağı Nedir?

Dervişoğlu ahvalimizi sorar
Kayıp etmiş nice ayaklar arar
Ayağımız çukurda olanlar var
Gidip gelmemenin ayağı nedir?

Doğru söyler Akdağ üstadımız da
İncik kalbin bulunmaz ustası da
Bu işlerin olurmuş yosması da
İki yana sallanmanın ayağı nedir?

Ayağa kalkılır usta gelince
Eğilip selamlanır desturca
İzin olursa oturulur usulca
Selamsızların ayağı nedir?

Ayağa uymayanları uyararak
Uyaksız yazanları tefe koyak
Uğtam ne olurdu bir de bana bak
Öte dönmenin de ayağı nedir?

Gelirken yolda Koşar'a takıldım
Dostları beklettik diye yıkıldım
Meydanlarda hep itilip kakıldım
Böyle har olmanın ayağı nedir?

Neden dostlarım, hep başımın tacı
Biri ah dese, beni bulur acı
Her derdimin onlar olur ilacı
Bu kadar sevmenin ayağı nedir?

Çok can sevdik üstadım yaralandık
Nice dost tarafından karalandık
Yemiş yaprak yüküyle dürelendik
Sevip atamanın ayağı nedir?

Kulum kubbem kapalı kaldı ise
Bir mühür vurulur çözen var ise
Açık kırk kapıdan giren var ise
Bal'a vurmanın da ayağı nedir?

Kamber Bal

Babalar Günü

Dört yaşında kızım fısıldadı kulağıma elinde bir paketle
Usulcacık sokularak yanıma neşe ve bin bir nezaketle
Uzatıp önce yanaklarını dokundurdu yanağımda gamzeme
Babalar gününün kutlu olsun diyerek tutuşturdu paketi elime

Gözlerim çakmak çakmak doldu sevincimden ve hüzünden
Nasıl da hatırlayıvermişti gün doğmadan sabahın erkeninden
Babasızlığın babalığını savurdu bir çırpıda yorganımın üstünden
Yarı uykulu usulcacık kalkarak bir güneş gibi öptüm gözlerinden

Babamı düşündüm yalnız yatan mezarında, sanki gözleri yollarda
Kalkıp salıverdim kendimi birden, bir gıram benzin yokken arabamda
Bir çiçek alıp kızım gibi usulcacık sokuldum ben de mezarının baş ucuna
Babacığım babalar günün kutlu olsun tüm dualarım bu gül paketi içinde

2005

Kamber Bal

Bakmayın Bana Öyle

Bakmayın öyle tam takım giyimime
İçimde işlik yamalı, içinde yürek!
Aldılar koydular beni altın bir kafese
Yüzünde astar yamalı, içinde kepenk!

Önümde yığın yığın okunur kitap!
Bu beden benden uzak, bitik harap
Nefretim oldu, serumda duran şarap
Kalbim harap oldu, gözlerim tüfenk

Bal'ı ağlatmanın sana bedeli kuruş
Bizde ölümler adama adam gibi duruş
Sevene ağlayan bu yürek her an sarhoş
Yüreğimdeki emanetin hançer-kamalı

Kamber Bal

Bal'a Bal Getirin

Kaşıdım yaralarım kanamaz oldu
Belli ki dertler artık aramaz oldu
Bu kalem aşkımı hiç yazamaz oldu
Hülyalardan Bal'a bal ezip getirin

Günahımı varıp tattım dirhem gelmez
Sordum sevgi aşktan başka günah bilmez
Onu da kırk sabunla yusan silinmez
Rüyalardan Bal'a bal gezip getirin

Ana çiçeği açtı mı solmaz artık
Yüreklerde sulanır da ölmez artık
Buse arayan dudaklar gülmez artık
Deryalardan Bal'a bal süzüp getirin

Bal'ım konuştuğca lal oluyor dili
Ben yazdıkça gül gibi kuruyor eli
Veda ettim üstüme örtün yeşili
Feryalardan Bal'a al kesip getirin

21.07.2006

Kamber Bal

Bana Bir Ninni Söylersin?

Sabahı kim çaldı, nerede o güzel düşler?
Ninniler mi bitti, hani o eski masallar?
Bir varmış bir yokmuş evvel zamanlar?
Hadi ne olur bana bir ninni söylersin?

Hadi ne olur bana bir ninni söylersin?
Beni uyutsun, uyurken hayal kurdursun
Renklensin rüyalarım ninnilerinle al al
Uçup gitsin bu beden benden diyar diyar

Hadi ne olur bana bir masal anlat
İster gerçek olsun istersen bol bol at
Uyumazsam geceler bana kabahat
Ya da yastığımın altına koy kat kat

Kamber Bal

Bayanlara Özel

Bahar mektupları yazdım içinde güller
Kafesler yaptırdım ötüşür bülbüller
Gönül bahçemi sundum büyütün sümbüller
Gönül tahtımda kabul günüm bayanlara özel

Kandiller yaktım loş gecelerde
Fazıl büyüdüm o tek hecelerde
Mekanlar kurdum sedirden yücelerde
Açıldı kapılarım bayanlara özel

Meyler hazır olundu ikram sofrasında
Nameler söyledim muhabbet sonrasında
Kelebekler büyüttüm ömür kozasında
Kanatlanıp uçtular bayanlara özel

Şeker sürdüm Bal sürdüm dilime
Al al kınalar sürdüm elime
Sevda kemeridir bağladım belime
Kırk muamma ettiler bayanlara özel

10.01.2007

Kamber Bal

Bayat Yüzlü Dünya

Tartsam okkadan beter kusuru
İki dirhem hatıra yaşarım
Bölsem bir cüz etmez ki küsuru
Süyüm kadar satıra yaşarım

10.01.2007

Kamber Bal

Ben Yokken Orada

İrice bir dağ vardı,
Güneşin ardında
Güneş dağı ısıtır,
Ben yokken orada

Mutluluk yare çıkmış,
Çekilen kurada
Feleğin işine bak,
Ben yokken orada

İncecik bir yar sevdim,
Güneşin yurdunda
Güllere bürünmüş
Bir yar uçurumda
Yare sual olunmuş,
Ben yokken orada

Ben yokken çıkmış
Balıklar kavağa
Düşmüş tüm sevgiler
Satılmaz üç pula

Geceye meydan okumuş
Yokluğumda sarhoşlar
Bir birini kovalamış
Bir garip yıldızlar

Kamber Bal

Ben Giderim

Ay batar Güneş doğar, ay kalır
Ben giderim!
Deniz coşar dalga biter, deniz kalır
Ben giderim

Şafak söker, artar acım kederim
Tükenir ömrüm, ben erir biterim
Vallah burda kalmaz bir gün çeker giderim
Koysalarda beni bir altın kafese, kafes kalır
Ben giderim

Çağlayandan dökülen sudur
Şuyun berraklığı umuttur
Umut biter, çağlayan kalır
Ben giderim

Sevincim neşem hergün artar
Artar artar kantarları tartar
Yürek acısı ölümden beter
Acılar büyür, büyür kalır
Ben giderim

Cenneti gördüm dün düşümde
İki melek dolaşırdı peşimde
Bal kaynatırdı huriler çeşmimde
Dünyam toz duman içinde biterken, dünya kalır
Ben giderim

Kamber Bal

Ben Giderim Yavaş Yavaş

Açılır gözlerim dünyaya ilk ağlama ile
Bir ufka bakar yavaş yavaş giderim
Tutunur beşiginden emekler ayağım
Bir utka ışık yakar yavaş yavaş giderim

Dor at gibi şahlandım on beşimde
Binlercesini sevdim genç yaşımda
Daha görmez oldum peşimdekine
Ayak uymadı yavaş yavaş giderim

Çınar gibi kök saldım durdum kırkımda
Bir iplik, bin yama kaldı hırka sırtımda
Develeri taşırdım ben tek kürkümde
Çöllerde mecnunum yavaş yavaş giderim

Nice zamandır baktım durdum doruklardan
Acılara merhem yaptım hep koruklardan
Adım adım kaçarken türlü soruklardan
Bin vebale doğru gidiyorum uavaş yavaş

Kapandı bir anda aşkın aynası suratıma
Diyemeden daha erdim ben muradıma
Bal'lar dökülmeden hayatımın yollarına
Yürüdüm merdiveni bitti yavaş yavaş

Kamber Bal

Ben Giderim Yollar Gider

Avare güller vermeden filiz
Ben giderim yollar gider
Derelerim olmadan deniz
Ben giderim yollar gider

Zİfriler geceyi boyamadan
Has günlerimi sayamadan
Gençliğime hiç doyamadan
Ben giderim yollar gider

Ömrümün atmadan şafağı
Ayağım düştü çukur aşağı
Şimdi görünmeden ay ışığı
Ben giderim yollar gider

Can erginliği bulmadan
Gittiğim yollar yorulmdan
Bir ah kaldı ise Bal'dan
Ben giderim yollar gider

Kamber Bal

Ben Köyün Serserisi

Anam çeç savurur harmanda
Babam döner düven sırtında
Ekin-sap yığın yığın harmanda
Ben köyün avare serserisi

Koyun kuzu yatar kuşlukta
Tavuk-cücük gezer boşlukta
Karnım hala akşamki açlıkta
Ben köyün doymaz serserisi

Dere-çay şırıl şırıl çağlıyıp akıyor
Herkes durmuş bana bakıyor
Kimi cicim-çul, halılar yıkıyor
Ben köyün duymaz serserisi

Dayı amcalar dikilmiş damda
Dertli-dertsiz akın etmiş hocada
Çocukluk yarım çoktan kocada
Ben köyün buymaz serserisi

Poyrazalan oldu köyümün adı
Okkabazı olmuş sualcı kadı
Ben doğmadan öldü benim dadı
Ben köyün uyumaz serserisi

Evliyalar vermiş güya beni
Görenler var rüyasında beni
Bir de gelin sorun bana beni
Ben köyün kurumaz serserisi

Üç köyü aramışlar yitişimde
Görsen sanki herkes imecede
Okusan beni satır satır hecede
Ben köyün bulunmaz serserisi

Böcük-börtük illallah etmiş
İmdatlarına kirpi yetişmiş
Bana derler ısırgan etmiş
Ben köyün azmaz seserisi

Yetmiş yaşındakinin sakalına
Tırmanmışım ak gelinin damına
Ne demişim onun anasına-kızına
Ben köyün usmaz serserisi

İti atmışım yedi kayalardan
Eşeği yuvarlayıp bayırlardan
Ne görmüşüm kemden-hayırdan
Ben köyün düşmez serserisi

Horoz yumurtlamadı duvarda
Tavuk ötmedi diye samanlıkta

Kabahat var mı kör bıçakta?
Ben köyün kesmez serserisi

Isırgan bastık diye yaraya
Rakı içirdik ala danaya
Kediyi sürdük kızgın fırına
Ben köyün pişmez serserisi

Yedi dağ yüz çevirdi bana
Ben çoktan küsmüşüm onlara
Duman verdim diye arılara
Ben köyün sönmez serserisi

Acıyı Bal'a katmam birdaha
Büyüse diyorlardı büyüdüm aha
Göremedim bağı-bahçeyi birdaha
Bana köyün gülü-dikenini diyorlar

Kamber Bal

Ben Kuru Bir Ağacın Dalıyım

Gazel olmuş yapraklarım yerde
Çürür ömrüm başım göklerde
Beklermisin beni bir تنها yerde
Ben kuru bir ağacın dalı olsam

Kuşların haram mekanı olan
Aşıkların kalkmaz sekanı olan
Yüz yıllarca uyuyup uyanmayan
Ben kuru bir ağacın dalı olsam

Çiçek olsan açarmıydın dalımda
Arı olsan Büyürmüydün Bal'ımda
Deniz olsan Sürürmüydün salımda
Ben kuru bir ağacın dalı olsam

Kamber Bal

Ben Senin Rüyanım

Ben senin rüyanım
Minik ellerini tutan
Saçlarına gül takan
Uyurken sana bakan
Ben senin rüyanım

Ben senin rüyanım
Sana ninniler söyler,
Masallarında gezer,
Güzel yüzünde gülen
Güzel bir rüyanım.

Beni görür büyürsün
Hem uçar, yürürsün
Melek gibi hürsün
Söyle Bal'a Ezgimisin
Ben senin rüyanım

Kamber Bal

Benden Haber Aldım

İki bulut dolaşır üstümde
Belli ki benden haber geldi
Gözünde hasret süzülen de
Anla ki benden haber geldi

Yanakların gül gibi kızardı
Benzin attı, soldu, sarardı
Bu ayrılığa can nasıl dayandı
Söyle ki benden haber geldi

Ah! sarp geçitlerde kuş uçar
Kuşların kanadı aşk süzer
Kalem oynar da sevda yazar
Dinle ki benden haber geldi

Kulağın dolu küpelerden
Eteğın dolu keteler den
Şokaktaki Ekeler den
Öyle ki benden haber geldi

Rüyaların kalır yorumsuz
Hayallerin uyur umutsuz
Dünyan döner ise bensiz
Bal'la ki benden haber geldi

Kamber Bal

Benim İçin

Al mevsimleri işle kalbine oya gibi
Baharı aşka say benim için.
Geceler uzun ve vahşidir.rüya gibi
Karakişı sevdaya say benim için.

Kanat açıp her dalına kondum,kuşlar gibi
Her ieğn özünde aradım düşler gibi
Süzüldüm yanaklarından yaşlar gibi
Güllü yazı hasrete say benim için

Yanık mektupların deseni gibi
Sararan yaprakların eseni gibi
Düzensiz sazların tezezni gibi
Sonbaharı özleme say benim için

Yüreğimde yıldızlar kayar,gözlerin ay gibi
Uzar nehirler kıvrım kıvrım bel gibi
Kalbim ateşlenir dudakların kor gibi
Her sitemin selam pay benim için

Saçların iek dalgası,bakişların Bal gibi
Her ahında bir aşk sevdası var gibi
Bundan dünya bana yetmez dar gibi
Bir küçük mekanı cihana koy benim için

Kamber Bal

Bensiz Yatak

Olur ya;
bir gün başını yastığa koyar da,
rüyalara dalarsan bensiz,

kabuslarından;
bir toprak gibi ağır gelirse yorgan
ve
bir mezar gibi sessizliğe bürünürse odan

işte o an,
işte o an sevgilim
anla ki ben yokum yanında
veda edilmiştir hayata

Kamber Bal

Beşte Bir

Karanlık geceler yığın yığın önümde
Beş ömür verdim bir ah aldım ben
Aydınlığım perde perde, yoktur günümde
Beş ömür verdim bir ah aldım ben

Yırtılmış patikalar yol vermez oldu
Cılga çaylar deryadan beter oldu
Geçidim dört gazel köprüm oldu
Beş ömür verdim bir ah aldım ben

Aldım beni beş pula yardan
Kurtuldum sandım aşk kulundan
Şaşa kaldım Hak'kım böyle kulundan
Beş ömür verdim bir ah aldım ben

Bağrım açık koşan kullara
Zemherim ol gel gir güllerime
Bir fırtına gibi estin tüllerime
Beş ömür verdim bir ah aldım ben

İki dal arasına yaptım yuvamı
Kervan geçmeze kurdum ovamı
Asır boyu bulamadım ben obamı
Beş ömür bverdim bir ah aldım ben

Kalbim gözümde belirdi bir an
Yüreğim elimde ezildi her an
Ben değil Bal'dı ağır ağır azalan
Beş ömür verdim bir ah aldım ben

Kamber Bal

Beyküm Ağaları

güneş çıplaktı
aylak aylak dolaşanlar vardı
rüzgarla yarışıp, ısıklık çalarak
tepeden aşağı geliyorlar koşarak
beyküm ağaları

ve atları gebe, atları taylı
atları safkan,
ve de arap kırmalı

yağmur ıslaktı
bereket hep onlardan yana
onların üstüne doğardı gök kuşağı
merhamet ise pek uzaktı
kırbaçlar yalıyordu sırtları
elleri kanlı beyküm ağaları

ve katları çifte, odaları yaylı
penceresi panjur
ve de asma katlı

şerkler ilmik atar kırk gözden
dökülür nakış nakış nur olur desenler
savrulur zaman, ömür yelpaze çeker
ırgatlar yasak iken, her eli bir ip keser
dolaşır, orman bıyıklı beyküm ağaları

ve satları birden- beşe, payları tek paylı
keyfleri mağrur
ve de yorgun duruşlu

ay aktı
kör kandil dolaşanlar vardı
biçare sokak lambalarına yaslanarak
ellerinden tutulmuş karavaşlar vardı
onlarda yürüyordu ağlayarak
yarenleri, kör kütük sarhoş beyküm ağaları

ve saatleri her daim durgun,
zaman onlardan yılgın
ağrıyan başları, bitmez bir türlü
bitmek tükenmek bilmeyen telaşları

13.12.2006

Kamber Bal

Bilbortda Bir Resim

Hafif buğulanmış camekanın arkasında
yüzünde uzayıp gitmiş çizgiler,
eski bir akşamın yorguluğundan kalma
yarı tebessümde uyuyan gözler
yanında ömrünü anlatan şiirler

ve ben
şiri okuyor, kadına bakıyor ağlıyorum.

her rüzgarda sallanıyor.
çilehanesinden gelen ürpertiler gibi
meme uzatıyor ağlayan her bebeğe
sonra boşalıyor toprağa
ak sütleri bir bereket gibi

ve ben
şiiri okuyor, surete dokunuyor, ağlıyorum

Kamber Bal

Bir Çocuk Ağlıyor [Şehit Babasına]

Bir güz akşamının,
ölümle pazarlık kurduğu saatler:
hava hafiften hafife çiseler,
ardıç ağacına yaslanmış; entaresi basmalı
saçları sırmalı, gözleri kemanlı, şalı kırk yamalı
sanmayın ki yedi dümen masalı
karanlıkta ay, güneşte zümrüt gibi parlayan
bir çocuk ağlıyor....!

Karanlıkta ay, güneşte zümrüt gibi parlayan,
bir çocuk ağlıyor. Elleri eğreti, ödünç tutuyor başını
sanmayın almamış henüz yaşını.
Tutamıyor akarken göz yaşını:
kayıp gidiyor, bir bilye gibi mavi gözleri
avuçlarının içinden
ağlamak geliyor içimden!

Bir çocuk ağlıyor...!
Ne annesinden şeker istediği için,
ne karanlıktan korktuğundan;
bir asker görmüştü selam duran,
babası sandı birden bire
AL BAYRAKTA SARILI OLAN..!

Bir çocuk ağlıyor çalınınca bandolar,
şimdi ayağa kalkacak gibi şehit babalar
ağlıyor çocuk, sarılarak bayrağa
ve kapanarak toprağa;
yemin ediyor bütün varlığıyla
düşmana! Diyor, düşmana! Bırakmayacağım
babamın kanını, anamın kara alın yazısını

Bir çocuk ağlıyor zamana inat koşarak,
zamanla sanki yarışarak
sanırsın sipere zamandan önce varacak
çocuk gözden kayboldu...kaybolacak....
ama yine bir çocuk ağla.....!

Kamber Bal

Bir Dost Arıyorum

Tel tel dökülür yaralarım
Sarmaya bir dost arıyorum
Can pare pare yanıyorum
Sormaya bir dost arıyorum

Kement boynunda günahkarım
Azrail olmuş tüm dostlarım
Kazar kabrin kendim ararım
Yormaya bir dost arıyorum

Kanamalı bir hastayım ben
Toprağı arzulamaz bu ten
Medet eylerim yetiş hemen
Kormaya bir dost arıyorum

Koydum bedeni son kabire
Toprak bilmez, gelmez kadire
Gel Bal beni koy sen sedire
Darmaya bir dost arıyorum

Kamber Bal

Bir Goncanın Yaprağı

Bir goncanın yaprağına bağladım
Bütün ümitsiz sevda dileklerini
Bir goncanın gölgesinde uyudum
Unutup bütün aşk meleklerini

Bir goncada kurulu mey otağım
Yıkık yüreklerde perişandır yatağım
Ay sallar, ben çamurlarda batağım
Ninnilerde kıymet bilmez emeklerimi

Sallar-savurur rüzgar gonca mı
Her seferinde feleğin kini anca mı
Kıyamadığın can acep bu can mı
Güler güler anlamaz mimiklerimi

İki arşın boyu yetmez ki ömüre
Hasretinden yürek döndü demire
Bir dert verin ki içten içe kemire
Bal döksen uyarmaz iliklerini

Kamber Bal

Bir İstanbul Sefası

Çıkıp şu İstanbul sokaklarını
Adım adım gezen ayak,
Kesilse dermanın senin de,
Yogunum demek gelir mi içinden?
Ve sonra bir köşeye kıvrılmak

Gecenin sessizliğinde yudum yudum
Ezanı tadan ey kulak!
Eksilmiş olsa damarında o tiz,
Onun için Rab'bına yakarmak içinden
Ve bir mabedine yüz sürmek

Gece yumulup günüz sonsuza açılan
Renklere tavırla çalım atan ey göz!
Arzularmısın uzun uzadıya gönlünce
Üsküdarı seyretmek Çamlıca tepesinden
Ve mavi denizi, yeşil sahili güldürmek.

Bir gelinin boynundaki boncuklar gibi
Gök kubbesinde parlayan ey yıldızlar!
Marmarayı yalamak mehtaba karşı
Sonra çöl kurdu gibi susamak içinden
Ve ne bu hal, diyerek kendine gücenmek

Ey sanatı sanatçıyı seven İstanbul!
Ey aşinalı kitabe, nükteli sözler
Ey yüce komutan Fatih bir daha kalkıp
Heybetinle hükmetmek gelirmi içinden
Ve İstanbul'u bir daha coşturmak.

29.05.1986 Türk Edebiyatı Vakfı Mansiyon ödülü

Kamber Bal

Bir Küçük Vurgun

Sohbetim yarım kaldı seher yeli ile
Sen çağlayıp gelince aşkın seli ile
Sarılacaktı yarem dostun gülü ile
Sürmelerin tenimi tezden bulmasaydı

Gökten dökülecekti kavrulap ta canım
Çanına can katacaktı istersen kanım
Ölür isem şayet seninledir bir yanım
Sermelerin enimi azdan bulmasaydı

Bir küçük vurgun vurup kaçmasaydın benden
Melekler meclisinde uyurdum sevginden
Berketim olurdun inmezdin göklerimden
Sormaların Bal'ı sana yoz bulmasaydı

Kamber Bal

Bir Melek Gördüm

Bir melek gördüm
Melekler şehrinde
Kanatları vardı
Şehri kaplayan

Ve ben
O
Şehrin tam ortasında
Bir çınar

Köklerine karıncaların yuva yaptığı
Aşıkların gölgesinde bulunduğu
Hurilerin dokunup geçtiği
Bir melek gördüm
Melekler şehrinde

Ve ben
O şehrin tam ortasında
Bir çeşme

Kurnalarından aşk şarabının aktığı
İçenlerini sevda ile yaktığı
Ayın suretinde, suretine baktığı
Bir melek gördüm.
Melekler şhrinde.

Melekler şhrinde
Bir ay, bir güneş bir de sen vardın.
Ayaklarına kapnmış, tanrılar vardı.
Suretin gölgeliyordu güneş tanrısını
Bir kasede sunuyordu bereket tanrısı
Bin hürmetle meclisinin takvasını.

KAMBER BAL

(c) Bu şiirin telif hakkı şairin kendisine ve/veya temsilcisine aittir

Son Güncelleme (23 Aralık 2004, Perşembe

Kamber Bal

Bir Ölü'nün Göz Bebeği

Bir ölü'nün göz bebeğinde gördüm,
Unutulmuş sevgiyi,
Yaşanmamış aşkları.

Bir ölü'nün ruhunda yaşadım,
Yaşamadığı günlerini

Çadırım oldu beyaz kefeni,
İçilmeden daha rahmet şerbeti
Girdi koynuna sorgu meleği

Önce verildi aleyine selam
Dizilmişti kabrinde bin bir kelam

Öksüz öldü yoktu rahmet salan
Ana meçhul-baba meçhul kim di ağlayan
Hücreleri titred, diledi el aman

Bir ölü gödüm kabrinde ağlayan
Kırkında kırk dua söyleyen

Mezarında çiçekler bitti
Geldi nice bülbüller öttü
Sanırsın mekanı cennet gitti

Yağmur yağar kabir suya hasret
Ölüm görmemiş, beden yere hasret
Elinde sual defteri var, melek ona hasret

Özlem dolu giden gözlerde bakıp, bakıp
Öleceğim günlerde Bal'ı gördüm
İşte gidişatta bu halı gördüm

Kamber Bal

Bir Şeyler Oluyor

Bir Şeyler oluyor;
kelebeklerim kanatlanıp uçuyor,
konak çiçekleri kuruyor.
şavuruyor rüzgar kendi endamında.
Ölümcül kurda dönüşüyor

Bir şeyler oluyor;
genizlerim yanıyor volkan ağzından beter,
yayvan yapraklı ağaçlar engebeli bir tuzak
iniş aşağı koşmak istiyorm
derman benden bir ömür uzak.

Bir şeyler oluyor;
dağın doruklarında bir şafak gibi,
zemheride zaptı mümkünsüz fırtına iken
bereketli toprakta yatan zambağım
mevsimi ölmeden açmak istiyorum
açamıyorum.

Bir şeyler oluyor;
gece aya-ay denize koşuyor,
ben denizden coşkun
dalgalar yardan vurgun
durulamıyorum.

Bir şeyler oluyor;
dost namesi ferman,
ricalar buyruk iken,
sevgiyle büyütülen hatıralar
talik oluyor
durduramıyorum.

Bir şeyler oluyor;
yalvarışlar sağıra ninni geliyor,
karanlıkta baykuşun,
beher bakışı bakılıyor aynalara
buğular çözülsün istiyorum
çözülüyor

Bir şeyler oluyor;
birşeyler olduğu muhakka da
gerçekler sahtekarlığa torpil geçiyor
yutkunuyorum, boğazımda düğüm oluyor
suratlarına tükürmek istiyorum
ağzım dilim kuruyor
ya sabır bile diyemiyorum.

Kamber Bal

Bir Şiir Yazsam

Bir şiir yazsam kızarmısın sevgilim?
Eski aşklarımı anlatan bir şiir
Sen saçlarımı hafifçe okşarken
Okşan'ın senden daha güzel okşadığını,
Dinlerken Dilara'nın dikkatle dinlediğini,
Sen gözlerime bakarken
Gözde'nin daha bir içten baktığını anlatan
Bir şiir yazsam kızarmısın sevgilim?

Bir şiir yazsam eski aşklarımın içinde senin bir hiç olduğunu
Kırlarda koşarken seni tavşan misali yakaladığımı
Bir serçe gibi tekrar geri saldığımı anlatan,
Ve
Her gün aldatan bir adamın şiirini yazsam
Kızarmısın sevgilim?

Öpüşürken Gülşen'in şafak sökümü öpüşünü
Sevişirken Sevgi'nin ateşli gecelerini hatırladığımı
Uyurken Düşlerimde Ruya'nın dolaştığını anlatsam
Anlatırken yanaklarım kızarsa,
Pinokyo gibi burnum uzasa
Sana sıkı sıkı sarılarak uyansam
Ağlasam
Anlatsam rüyamı sana
Affeder kıskanır mısın beni
Rüyamdaki benden
Yoksa sen de mi olursun çekip gidenlerden

Kamber bal

Kamber Bal

Bir Yaz Da Böyle Geçti

Mevsim iekleri ne tez soldu bu yaz
San ki nazar oldu, toprağa dt ayaz
Haziran oldu, sular don toprak beyaz
Sanırsın mevsimler kızgın aklara bu yaz

Bak bu yıl insanlar "alık ekin tarlası" gibi
Dklyorlar toprağa ak harması gibi
Yemi baını, yklemiler yükü kaar gibi
Sanırsın sevda tünelinde aklar kokar bu yaz

Heybesinde akı azığı seferden gelir seyyah
Kır bin alim kırkdğm çözemez oldu eyvah
Bütün mevsim çiçekleri açtı yine hepsi siyah
Say ki bu yaz da böyle geçti Bal'ı kupkuru yaz

Kamber Bal

Bir Yer Yarat Yüreğinde

Biçare şansım tökezler durur beyhude
Ağlamaklı olsada gözlerim, selam yok dilde
Ahımı kaldı feleğin şu goncacık gülde
Ara beni bazen hiç olmazsa, o taş yüreğinde
Toprak elim taş, yüreğim ve gözlerim
Yakamozlardan beter parıldar
Çığırktanlardan ziyade çıkar sesim
Ama nefesim
Isıtmaz seni
Isıtmaz tenini
Ve ben seni düşündükçe her gece
Ağlamaklı olurum yokluğunda
Ne olur!
Hadi artık
Bir yer yarat
Yüreğinde...

Kamber Bal

Birden Bire

Mihverdi rehberimiz
aysız ve hayasız karanlığında yürürken
selvi boylum ile kol kola sahil boyu

Ay çarptı, yıldızlara tökezledim
Ishak kuşunun şarkılarına dinleyerek
Çoban yıldızına tutundum

Bereket duasına çıkar gibi
sıkı sıkı tutunarak bir birimizden
Kocaman bir sevgi yaratmışız ikimizden

Şarkımızı anmsadık birden
bakdık dökülüverdi aniden
derken yeni sevdalar yüklemişiz
kendimize erkenden

Yeni sevdalar yüklemişiz kendimize erkenden
yaşımz ne? nice sevdalar geçecek bu ömürden
akşamın perdeleri kapanıyor yavaş yavaş erkenden
Gel sevgilm
gel
bekleyenler var bizi
kendi yüreğimizde

Kamber Bal

Biz Geldik

Dinmez içimizin feryadı bu hal ile
Kalkıp küflü okları kırmaya geldik.
Nereye ey deli gönül bu gam yükünle?
Çaresiz bu şehre konmaya geldik

Kemirir oldu içimizi, bitmez türlü dertler
Ayrılmaya da ardımızdan asalak fertler
Aşk ile şahlanıp yıkmışız ki nice bentler
Ahzedip o alemi görmeye geldik

Belli ki kalmamış ne yol, ne yoldaş
Çürür olmuş bir bir dost ve arkadaş
Nerede o, emeği kutsiyen vatandaş
Arayıp sorup onları bulmaya geldik.

Kamber Bal

Cennet Fareleri

Dünya döndü, dünyaları döndü
Söndü fener, dünyaları söndü
Kurak cihanda hep onlar yedi
Keme oldu cennet fareleri

Kul hakkı ile ezilecekler
Hak divanına dizilecekler
Hep karşımızda büzülecekler
Küme oldu cennet fareleri

Cennet deyip cehennem sundular
Aynayı hin oğlu hin sandılar
Daha cin olmdan adam çarptılar
Kire oldu cennet fareleri

Sırrı başımızda gezecekler
Cennette günah kemirecekler
Yok dişleri nasıl ezecekler
Tire oldu cennet fareleri

Dolandı geldi kabrim başına
Muhtaç oldu akan göz yaşıma
Bal'ı bak eylesen de başına
Küre zuhur cennet fareleri

Kamber Bal

Cumhuriyet Kalbi

Filiz verdi bu toprağın kanlı bağrında
Göbek bağı ile bağlan cumhuriyete
Seninle erişecek en yüce doruğa
Bebek canı ile bağlan cumhuriyete

Figan et feryat et, ayrı kalırsan ondan
Ananın sütü gibi akdır helalından
Sana ümit vadeden bu günden yarından
Ata kanı ile bağlan cumhuriyete

Düşün ki Anafartaları Samsunları
Top-tüfek ile kazandılar yarınları
Ayakları yalın aç iken karınları
Dede anı ile bağlan cumhuriyete

Yollar patika dağlar sarp iken varıldı
Düşmanı uyandırmadan siper kuruldu
Analarımız yüklü demeden vuruldu
Ana savı ile bağlan cumhuriyete

Kamber Bal

Çocuklar

Gün doğacakmış gün
Büyüyün çocuklar büyüyün

Dün olacakmış, bu gün
Uyuyun çocuklar uyuyun

Bir hayat vadediyor, hayat
Duyun çocuklar duyun

Veremedik bir bahçe size
Oynayın çocuklar oynayın

Bir rüya gördünüz çocuklar
Korkmayın çocuklar korkmayın

Çok perişan haliniz çok
Ağlayın çocuklar ağlayın

Hayatımız n'ce olacak böyle
Sormayın çocuklar sormayın

Bir aş bu sözler bir aş, yiye
Doymayın çocuklar doymayın

Hayata ümitle açmıştık gözümüzü
Siz de öyle başlayın çocukalar başlayın

Kimi görürseniz acizane, selamı
Selama aşlayın çocuklar aşlayın

Biz bizi taşladık böylesine, o gün
Siz de Bal ile taşıyın çocuklar taşıyın

Kamber Bal

Çağ Atlayan Sultan

ÇAĞ ATLAYAN SULTAN

Ey benim çağ atlayan Sultanım!
Lalen-gülün-sümbülün nerede?
Sıçradıkça yerinde duran canım,
Geride bıraktığın izin nerede?

Yaşardı bir zamanlar huzurlu halkın;
Daha demeden halka uykunuzdan kalkın
Öldürdün harap ettin bırakmadın
Defnetmeye kefenin nerede(!) ?

Hatırladın herhalde okullu yıllarını
Ve sora kör ebe oynayıp, ip atladığını
Büyüdün Sultan oldun, sandın çağ atladığını
Kırık-dökük bıraktığın çelik-çomak nerede?

Gönlünce yaşayan senden başka kim var?
Sitemkar oldu bütün proleteryalılar
Cukkayı doldurdu asıl burjuvalar
Mangırları koyduğun köy çıkışı nerede?

Davulcular, zurnacılar tellal oldu haykırdı
Bu 'zalim halk' çağ atladığınızı duymadı
Duyanlar da iki çağ geriye kaydı
Bu yalanları düzeltmeye düzenkarın nerede?

Ben duymadım işitmedim hepsi yalan(!)
Kırk bin kere ağ atlamaya hazırken bu kelam
'Hissetmez duymaz bu halk' vesselam
Bir ağ, beş, on ağ bunların serisi nerede?

1991

Kamber Bal

www.kamberbal.com

Kamber Bal

Çınarla Aşk

Kucakladım bir ulu çınarı yürekten
Kolları sardı, dalları sardı yar sandı
Tutup öptüm elini, eteğini uzaktan
Alları sardı, yolları sardı yar sandı

Avuçlarımda okşadım taç yaprağını
Göz nurumla suladım kuru taprağını
Özü özümde birleşti, öptü yanağımı
Yelleri sardı, tülleri sardı yar sandı

Bulut oldum gök kubbesini korudum
Ateş olup yüreğinde bir dağ büyüdüm
Katmer katmer kabuğunda aşka yürüdüm
Altın tepside yara sunulan Bal'lı yar sandı

Kamber Bal

Çilekeş Anneciğim

annem canım annem
temiz kalpli,
çilekeş annem
seni hep üzdüm,
üzeceğim de;

İlkeze doğarken üzmüşüm
çok acı çekmişsin anlatırdın
ağızdan şekerimi alanların
ağızını gözünü yırttığında
benim için kavgalar vermişsin
üzülmüşsün.

Tan ağarandan güneş bımına dek
elinde orak ırgatlara koşmuşsun
kızgın güneşte yelpaze etmişsin
saçlarını
dalga dalga.

Dönerken akşamleyin eve
ellerin kan,vücudun kanter içinde
ayağınla paralanmış
kömüş gönünden çarık
yollarda üzmüşüm...

Hastalandığımda
otlar kaynatmışsın sütünle
geceleri karanlıklarla dövüşmüş,
ninnilerinden merhem yaratmışsın
tireyen bedenime
gözyaşların şifa vermiş,
üzmeden iyileşmemişim
üzmüşüm.

Yatağım yıldız kabartması gibi
Yün kabartması değildi amma
Zemheride ateş gibi sıcacıktı nefesin
o, çaput yatakta.

Gözlerin güneş pırıltısından almıştı
ışığını,
can veriyordu cansızlığıma
büyümem içinse bir hayat buketiydi,
ter kokan saçların.

.....
.....
.....
.....

1986

Kamber Bal

Dalgalar Geliyor

Karanlığın köhne fenerinden kopup,
Muhanet edasında dalgalar geliyor.
Şaf şaf sesi dost nidasından beter,
Kızgın kayaları sökün etmiş geliyor

Öksüz akşamların yetim toprağı gibi,
Ah! tükenen ömrün kuru yaprağı gibi
Geçen yıllarımın sallanan hamağı gibi
Ömrümün hederi olan dalgalar geliyor.

Deniz açık, merhamet renginde gök,
Teamül eder, tezahür eder yer kürede
Bırakmayın ölü el kapılarında beni de;
Bal'ıkları fora eden dalgalar geliyor.

Kamber Bal

De Bana Bu Nasıl Ozan? (Taşlama)

Başında fesi takkesi
Cebinde dolu sikkesi
Bir baksan kokar nefesi
De bana bu nasıl ozan?

Kurt olmuş da kuzu arar
Sever ciğerimi yarar
Koparıp yıldızı sayar
De bana bu nasıl ozan?

Yağmur olsa damla düşmez
Kibirlikten asla şaşmaz
Sever servet, yer de bezmez
De bana bu nasıl ozan?

Ozan gördüm kalemi yok
Gelir geçer kelamı yok
Sevenlere selamı yok
De bana bu nasıl ozan

Sakalı yerden tıraşlı
Saçı var gökten kulaçlı
Sorsan ki benden yamaçlı
De bana bu nasıl ozan?

Uzak kalmış nimet ona
Sokuldukça mihnet ona
Arar isen köhne yerde
De bana bu nasıl ozan?

Keser satır ile hece
Kötülükte o imece
Yıkar çatı ile baca
De bana bu nasıl ozan?

Kurbanım ozan olana
Gerçeği yazan olana
Bal'ı közde üz olana
De bana bu nasıl ozan?

Kamber Bal

Demokrasi Açıldık

Bir elim hançerde bir elim sen de
Bağla gözünü demokrasi açıldık
Koy kendini aldırma bendeki ize
Dibi boylamaz demokrasi açıldık

Ana -avrat değmez vız gelir bize
Şehitler ölse de gelecek dize
Bu gün olmasa da gelecek güze
Siyasi soyla demokrasi açıldık

Mert ölür de kanı yerde kem olur
Namert ondan su testisi doldurur
Kanlı şafağında yüzünü güldürür
Adam olan der: Demokrasi açıldık

Tüm umutlarım dönüşmeden buluta
Döneceksen dön mavi gözlüm yurda
Bal'ıda saracaklar heran sonsuz umuda
Sorana da sor ki demokrasi açıldık

Kamber Bal

Dert mleği

Düştüm dünyamdan habersiz
Çırpındığım yer dert çömleği
Gönül ahudiyarındayım dilsiz
Hıçkırdığım yer dert çömleği

Ne var ala başı baştan
Baş kurtula her bir düşten
Çıkar oldum bin bir işten
Şızlandığım yer dert çömleği

Kim güler ki kimin haline
Hemen düşer onun yerine
Çekilmez ızdırap gülünde
Tozlandığım yer dert çömleği

Yerim göğüm bir zindan
Yanarım odsuz ahım duman
Çalar dururum sessiz bir keman
Bal'landığım yer de dert çömleği

Kamber Bal

Dostdan Dosta

Amenna deme her söylenen söze
Bir gün adın hiçe çıkar. Ey dost!
Sakın koyverme kendini belirsiz ize
Varır yolun bir çıkmaza. Ey dost!

İyi olanla yuvarlan alem-i handa
Başın dik, yüzün ak olsun cihanda
Koruyamazsan kendini her sualda
Dostların da biter bir bir.Ey dost!

Yanlış olmasın her adımın akıbeti
Aşamazsın sonra binbir mihneti
Gerçek olana sarıl bırak ala köhneti
Kapanır yüzüne heran kapılar. Ey dost!

Sınır tanımasın hiç hür olan zihnin
Sabrı terkeyleme,gülsün hep yüzün
Taviz verme düşmanına, bitmesin sözün
Olur ki nice sözler fethedilir.Ey dost!

1985

Kamber Bal

Ellerim Başımda

Ellerim başımda
Selamın başım üstüne
Sen orada ben burada
Hasretin gözümde

Ah çekip her gece
Adın dilimde hece
Gelirsin diye gizlice
Yerin yüreğim üstüne

Yıldızları sayarak geceleri
Uçup giderler niceleri
Çağurdım onca hocaları
Günahın boynum üstüne

Ah dedim ahım oldun bir an
Çıkıp geldin beni yaralayan
Kabirde satır satır karalayan
Günahın da sevabın üstüne

Ellerim başım üstünde
Bastım kırk yaşım üstüne
Vurun Bal'ı kaşı üstüne
Musallada yatar döşü üstüne

Kamber Bal

Emekçi Halk Durağı

Çıktım bir tay, bir kervan yola
Durak Emekçi –Halk Durağı
Hür herkes bu hakikat yola
Durak Emekçi-Halk Durağı

Emek zahmet nedir ki bize?
Düşmüşsek şayet bu ize
Döneriz belki milyon güze
Durak Emekçi-Halk Durağı

Sabret dostum, zahmet bizden
Neylesin kuru-nuru özden
Kesilene dek derman dizden
Durak Emekçi-Halk Durağı

Şaşmaz yolu, kulu şaşsa da
Yol erkani, biri düşse de
Yesek o kazandan, aş pişse de
Durak Emekçi-Halk Durağı

Yürü biçarem, dağlar yol verdikçe
Bakma geriye, Mevla'n gel dedikçe
Durma sen, sana gelindikçe
Durak Emekçi-Halk Durağı

Darda kalmaz özü Bal olan
Sömürüdür gerçekten yok olan
Leş olmuş, Yolundur pak olan
Durak Emekçi-Halk Durağı

1989 Basın Emekçilerine Bir Armağandır

Kamber Bal

En Güzel Şiir

En güzel Şiir dağ başında yazılan Őiirdir
Sen ve duyguların baŐabaŐa
İki arşın ötede karıncanın bile ayak sesleri
bir başka tırmalar kulakları

Uzanırsın usulca yarin dŐne
Dalarsın hayatın yazına-kıŐına
Bir de doyamadığın gülüŐüne
Kondur mısraları uykudaki kaşına

En güzel Şiir göz yaŐları arasından gelenidir
Ne yetim olanı ne de ksz kalanıdır
Bir tek seni seninle yaŐayanıdır

En güzel Şiir rüyada uÇarken
Kelebekten, hatta melekten kaÇarken
O cennet bahŐelerini adım adım geŐerken

Bir baŐkadır, kendinle baş başa yazılan Şiir

Kamber Bal

Eşsiz Alem İstanbul 3

Eşsiz Alem İstanbul

Kendini cihana aşık edersin
Bir gecene bin ömür İstanbul
Kalbine sığmaz, nicelerini gizlersin
Her çabana bin şükür İstanbul

Mahmur gözler sevdalı bakıyor
Bir kubbeni gören kalbini yakıyor
Tam göğsünde alların kokuyor
Her buramına bin tac İstanbul

Eserler, sanatlar sana bakıyor
Harabeler, kitabeler seni okuyor
Bak, gelin anne halısında dokuyor
Bir nursun bin göze İstanbul

Şad oldu, tüm gören gözler seni
Dövmem gayri diyor, ben de sinemi
Dinle çalıp söyleyen şu ozanı
Bir ilhamsın bin tele İstanbul

Kamber bal
www.kamberbal.com

Kamber Bal

Ey Gecelerin Aşkı!

Ey gecelerin aşkı!
duyuyormusun beni?
gözyaşımı bir mendile
düğümleyip,
ruhumla saldım
sana.....

Sensizliğinde ağladığım geceleri
Bir asa sırtında seni aradığım yolları
Baykuş edesinde sorduğum bütün kulları
yakıp, yıktım deli ormançasına
kavuşmak, kavuşmak uğruna
sadece sana.....

Ey gecelerin aşkı!
Gönder bütün tanrılarını
gönder ki sual sorayım
aşktan, göz yaşından
ve hasretten yana
bir de susamışlığımı
sana.....

Kamber Bal

Faydasız İnasn

Anlaşıldı yok bir faydan bu aleme
Öyleyse engel olma iki bilene
Al cevabı şayet dokunursa kefene
Olsun ağır cevabın kefedede

Korkman lazım zühreden
Arşını mühühürleyen zerreden
Sormasınlar sana iki kere ikiden
Kaç dirhem vebalin kaldığını

Kamber Bal

Firuze Gözlü Yarım

Verin atın arpasını, savrulsun yeşelleri
Tuzlu olmasın suları, atmasın sereleri
Koyul gidelim yollara, istemez keşelleri
Kapisında bıçkınları, açılmaz kaleleri

Kale bana kapandııkça, ay kaleye yalvarır
Firuze gözlü yarım, kale ardında sallanır

Serin eyleyin yüreğimi, dönüşmeden oda
Salar isem ruhumu, beden dönecek bir buda
Başım eğilir görürsem, devasız bir suda
Davamız görülecek, kazınacak kelleleri

Kale bana açıldııkça, ay kaleden sallanır
Firuze gözlü yarım, kale önünde Bal'lanır

Kamber Bal

Gaziden

Ne beklersin burada kardeşim
İntikamı aşktan almaya hazır yosmalar gibi
Çıkar kılıcını kınından varsın mabedine bin hışımla
Koy beni burada
Ben çoktan vurulmuşum, sere serpe yatarım aynı yerde
Çin Setdi'nden ziyade engel teşgil eder bu beden
Geriden gelenlere

Belki bin asır oldu çıkmadı kılıcım kınından
Kim bilir Adem'den beri kan içinde yatmaktayım
Toprak ile bir olup, bereketi yaratmaktayım
Gazilik mertebesinde halkalar oluşturmaktayım
Hadi yürü sen de, senden sonraki geleceklere
Bırak aynı yolu,
Aynı parolayı
Hep ileri
İleri
İleri
İl
e
ri

Kamber Bal

Geceleri

Öyle ki geceleri;
Yarıyorlar karnından kazmayla
Korkularım fırlıyor yüzüme
Ay ışığında temizlenip,
Giriyor sanki bedenime

Çaresiz kalıyor gece lambaları,
Ürpertiyle geçen yaşlı ambulans

Öyle ki geceleri;
Kelebekler sarıyor dört yanımı
Dört mevsimin vebalimim gibi
Kusup kahırlarını
Alıp gidiyorlar ömrümü

Çaresiz kalıyor kuru bedenim
Şükunetle geçen bensiz yıllar

Kamber Bal

Gecenin Götürdükleri

Kabahatlıdır tüm geceler kendince,
Bilirler bana onca çektirdikleri acıları
acılar acılar
acıyanlardan bile daha bedbahtılar

yıldandılar,
yalandılar,
dolandılar,
dolandırdılar
aleminde kör karanlığın
körpecik umudumu,
tertemiz,
ay ışığından ak,
yakamozlardan bile parlak
olan umudumu
yutup gitti
zemheri fırtınası gibi
duvarlarda asılı kalan
asaletin intişamı gibi
salladı zifrisinde,
boğdu apansız ölümcül dalgalarında
rüyalarımı
gençliğimi aldı
benden benim,

Kamber Bal

Geceyi Ben Beklerim

Ay uykuya daldı.
Ben geceyi beklerim.
Gece kendini saldı..
Ben şafağı beklerim

Şafak söker yavaşça.
Üfuk çözer sırdaşça.
Dotsan eğer gardaşça.
Ben yüreğimle beklerim.

Gün doğar dostumdur.
Kem gözler hasmımdır
Zühre benim hismımdır
Seni ah ile saklarımı

Kamber gizlidir Balda.
Hem dertde. hem sualda
Kalırsan naçar yolda
Kılavuz olur ben beklerim

Kamber Bal

Geceyi Seyreyle Bir Ksknn Gözlerinden

Geceyi seyreyle ki
Bir ksknn gözlerinden
Ne ateş yanar, ne duman tüter
Ne yıldızların göz yaları diner

Geceyi seyreyle ki
Bir ksknn gözlerinden
Ne coşku, ksrav olunur.
Ne de yara merhem bulur

Geceyi seyreyle ki
Bir ksknn gözlerinden
Ne devran döner, ne yaşanır hayat
Ne de selam-sabah verir hoyrat

Geceyi seyreyle ki
Bir ksknn gözlerinden
Ne kollar açılır, ne salar dağılır
Ne de afak söker, ne gün ağarır

Ksknn gözlerinde
Geceyi seyreyle ki
Ne yıldızlar dağılır,
Ne ay boğulur
Ne de Bal'ından
Sual olunur.
Yar dediğin vefasız
Sadece hatıralarda bulunur.

Kamber Bal

Gel Öp Beni İstanbul

Önce güneş doğuyor, açılıyor şehrin sis perdeleri
ağır ağır süzülüp pencereden, öpüyor beni
öperek uyandırıyor işime, okuluma ve sana
ağır ağır değil kalkan sis perdeleri
birden bire kendini salıyor adeta salhaneye
niye?
gün başlamsın bereketimden önceye diye

şadırvanın akıyor suları sessizliğinde sabahın
karışıyor sesi nameli ılık sesime
uyanıyor kaldırımında tüneyen kanatsız serçe
kalkıyor ilk önce İstanbul o nu öpüyor,

Şile'den sökmeden şafak, uyanmaz bir türlü alim balığa bak
Çıkarsa Sultanbeyli'de kavağa yalın ayak
Ve dönüp asfaltı öpüyor
geçerek Ümraniye'nin Alemdağ caddesini,
görüyor Tantavi'de hayatının şenliklerini
bir taze gelin gibi açıyor Çamlıca'da yüzünü
Çamlıca'da öpüyor ilk göz ağrısını

Üsküdar'ı seyreyle gözüm, boğazlar atandan sana miras
Körebebe oynadığımız yer değil mi Kız Kulesi?
çevresi yeşilimsi düşlerimizde bir başka bahar
ve harem arabalı vapurunun taşıdığı yük yüreğimizi
iki dümen ötede martılara dağıttığımız
deniz sayfaları arsında satırlara sığmayan yasak aşkımızla
şürgün aşkımızla.....
İstanbul'un alınımızdan öptüğü

İlk düşünde Trak'lar basmıştı ayağına delik çarıklarla
Vikinkler içerken düğününde çekilen turaklarla
Bir Konstantin geçti yedi iklim kuraklarla
Geldi Fatih'in bereketi öptü
öptü de çağlar çağ boyu övündü

Gel öp beni İstanbul
Ortaköy'de bir kahvaltıda
Bebek'te ki gün batımında
Pier Loti Kahvesinde mısralar arasında
ister Çınarcık'ta, ister Ada'larda
dün ol duğu gibi yine rüyalarda gel öp beni İstanbul

Kamber Bal

Gelecek Umut Diye

kapımı penceremi açık uyurum
gelecek umut diye, gelecek umut
sofram serili beklerim, şimdi gelir
gelecek umut diye, gelecek umut

yaylalardan topladım mis kokar kekik
kurtlarla dostluk kurdum, ölmesin keklik
güneş etrafında dokudum yüz bin mekik
gelecek umut diye, gelecek umut

kurlardan aldım kuzuyu verdim koyuna
yetmiş yıl yattım da gelmedim oyuna
açtım kollarmı sarılır boylu boyuma
gelecek umut diye, gelecek umut

deryalar boğamadı, dere dar geçit mi olur
yılan kaptı akrebi, çifte dili hançer mi olur
beklerim yıllar yılı gelmez ise gençlik nic olur
Mutlaka beklerim gelecek umut gelecek umut

Kamber Bal

Genç Şehit Kalbi

Ey! eli kalem tutan genç arkadaş;
Süngü tuttu bu eller onun yerine
Güzel yüzünle gül diyen vatana
Vatan için girdim ben bu toprağa

Gençlik marşımı hudutlarda söyledim
Hudutlarda coştum yığın yığın
Rüzgar oldu borazanım
Bulutlardı çelik kanadım

Günüm o gündü, öldüğüm gün
Düğünüm o gündü, güldüğüm gün
Gündüzüm o gündü, toprağa girdiğim gün
O gündü, asıl yüceldiğim gün

Yine genç, yine dinç kalbim
Varlığım var, elbet ben şehidim
Kulak ver şimdi bir şehit kalbine! !
"Yata yata" da olsa söylerim "marşımı" gençliğe.

Kamber Bal

Gittiler! (Çanakkale Şehitlerine)

Geliyorlar!
bir bebeğin karnını yararcasına,
gökle eş mavilikte olan
denizi yara yara,
Elizabeth'ler,
geliyor!

Siniyorlar!
Karanlık Liman'nın kuytularında
eceli-i nimbus bulutlarını örtünerek
ölümün karanlığına
siniyorlar!

Uyanıyor!
bir bahar sabahı şehir,
top sesleriyle uyanıyor
deniz ateş püskürüyor
adeta
yakıp yıkıyor dört bir yanı
alev alev
yanan,
gelinler, kızlar, kundaktaki yavrular,
elinde bastonu 90'lık dedeler...!
Çanakkele yanıyor dostlar yanıyor.

Kızıl alevler kaplıyor gök yüzünü,
tadını bile çıkaramadan, daha tadamadan hüznü
küller yağıyor başımıza

düşmüş Mehmetim yere
sere serpe yatar!
Yatarken ruhu göklerde,
eli tetikte siper bekler.

Ezineli Yahya Çavuş
Çavuşum!
ben sana kurban olmuşum
63 erinle, 2000 orduya
meydan okumuşsun,
imnanınla yarattığın 63 bin ordu olmuş!
Düşmanı korkutmuşsun.

"Düştüler yollara...
Kopup geldiler
dört bir yandan;
Irak'tan, Bosna'dan, Libya'dan,Acem'den,
Türkistan'dan"
kanlar kattılar kuatsal kanımıza,
kutsallıklarından.

Conkbayırı!
Conkbayırı!

Sen değiştirdin bu seyiri.
Yeniden Uyandırdın
Mustafa Kemal'in erini.

şehit oldular,
bu toprak uğuna,
bu vatan uğruna,
hem de gülerek,
eğlenerek,
sevdiklerine
gller göndererek.

Çanakkale,
Ey! Çanakkale.
Kırmızı gller yatar; o sahillerde

Gittiler!
Arkalarına bile bakmadan
gittiler.
Okulda yapılan bir yoklamda
Öğrencinin arkadaşlarına,
"Bu vatan için gittiler" dediği gibi
" Çanakkale geçilmez! ' Diyerek
ekip gittiler.

Giderken gller diktiler yurduma
kan glleri
düşmanı yurdumdan savan glleri.

Yer Kızıl,
Gök kızıl rengini almıştı yerden,
şehitler kendi dikiyordu kefenini
kendi kabrinden.
Her Kabirden bir seda çıkıyordu
Allhu Ekber, Allhu Ekber!

27.02.2007

Kamber Bal

Göz Göze Cellat

Ayaklarıma iki ilmik atsan
duvarlarıma çakılmış çivilere assan
kasketi gözüne kapatıp, gölgemde yatsan
ah! be cellat, var mı sana çeresi canımın?

Güneşimi bulutlardan aşağı attın
dar geçit misali sıkılan genzimi yaktın
hor dağların tepesindeki leş kuşalrı gibi bedenime baktın
ah! be cellat, var mı sana çürüyen bedenimin faydası

Ölü bir hayal gibi savurdun, ne cennete ne de cehenneme
bir tutsak misali ele geçiremedin, dokunamadın minnetime
hadi durma bir gayret, iki ilmik daha at kefenime
ah! be cellat, korkularındır uyndadıran ecel teri aynası

Kabirler senden önce kazılmıştı
bu yazılar ezelden yazılmıştı
sende ki acılar dinmeyen sızılardı
ah! be cellat, inilemelerin sana ne safası vardır

Cellat bana bakar, ben ölüme
cellat benden korkar, ben ölüme gülümserim
ayaklarıma kapanası gelir
vur tekemyi diye emir veririm
ah! be cellat titiremelerin ne karı var

Kamber Bal

Göz Kırpan Şubat

Ay gözüktü şubatın on atlısında
Elinde bir testi dolusu kar ile
Göz kırptı iki bulut ortasında
Zülûflerinde eski yar kokusu ile

Vurun beni vurun arşa doğru!
Bu kıyamet yârin hasret kokusu

Ay kapandı şubatın on yedisi
Ben onu çoktan bekledim doğrusu
Onu beklerken girdiğim ölüm kuyusu
Gözlerimde eski yârin sorgusu ile

Sorun beni sorun aşka doğru!
Bu alamet yarınki kasvet kokusu

Ay uyandı şubatın yirmisi
Ayaz kesti yârimin Islak nefesi
Kırılmış bülbülümün kafesi
Sözlerimde eski yârin kurgusu ile

Yorun beni yorun sırça doğru
Bu kırık bir aynanın tarak kavgası

16.02.2015

Kamber Bal

Gülen İstanbul 2

Gülen İstanbul 2

Bu gün bakmayın kusuruna
Gün bu gün İstanbul'un gün
Pek de uğramayın nazarına
Gün bu gün İstanbul'un gün

Ne desen nasıl anlatsam,
Düğünü var bu gün paşam
Sevinç dolu İstanbul'um
Gün bu gün İstanbul'un gün

Hisar şimşek olmuş çakar
Süleymaniye ok gibi göğe çıkar
Dokunma o an da seni yakar,
Gün bu gün İstanbul'un gün

Düğünü var bu gün O'nun
Yeniçerilerden kalma davul
Ha vurun dostlar vurun...!
Gün bu gün İstanbul'un gün

Kalede var çınlama!
Haydi bakalım Hasan'ıma!
Haydi koşalım surlara!
Gün bu gün İstanbul'un gün

Güller ne de hoş kokuyor
Laleler selama kalkıyor
Belli ki bir Çağ aşıyor
Gün bu gün İstanbul'un gün

Kamber Bal
www.kamberbal.com

Kamber Bal

Güllü- Dikenli Kız

Hem acı hem tatlısın
Sen güllü-dikenli kız
Melekler gibi kanatlısın
Sen, güllü-dikenli kız

Akşam safası kokarsın
Gece mehtabı yakarsın
Belki bahçeme bakarsın
Sen, güllü-dikenli kız

Güzel sima var sende
Bülbüle hima var sende
Kaleme dua var sende
Sen, güllü-dikenli kız

Baharımsın yazımsın
Ahu bakışlı ceylanımsın
Gönlümde biriken ilhamsın
Sen, güllü-dikenli kız

Saçları yiv, yiv örgülü
Ak eller pamuk gibi övgülü
Cihana tek sevgili
Sen, güllü-dikenli kız

.....
.....

Bir bahçesin gönlümde
Şeker Bal'sın dilimde
Bitmeyen şiirsin kalbimde
Sen, güllü-dikenli kız

Kamber Bal

Güzel Kadın

Oturmuşum deniz kenarına
Bir elimde akşamdan kalma simit
Bir elimde asya'dan avrupayı dolaşan seyyarcının çayı
Başımda dolaşan müşteri deniz kuşları

Karşımda kız kulesi
Kulaklarımda vapurun siren sesii
İşte boğaz içi, işte onun entaresi
önümde deniz arkamda iki tinerci
Gözlerimi kapasam boğulurum
sağa-sola baksam döğülürüm
Kaş-göz eder
amma
işe yaramaz işmarı
bir bulut mu desem
deniz kasırgası mı
belki de denizden kopan yakamozlain
anası
aynası
vurup beni kaybordu
sonsuzluğa
serap mı desem
hayal mi desem
ama ne
alıp gitti arakasındaki tozu ile
o güzel kadın
korkularımı
ürkeklığimi
sessizliğimi
ah
ah be dünya dedirircesine
inasnın kendine yeniden hayat veriricesine
o güzel kadın

Kamber Bal

Halk Ve İzdırap

Bir elmanın iki yarısıyız
Bizim Halk ve ızdırap
İçin için ağlayan birisiyiz
Bizim Halk ve ızdırap

Taşa vursa ses çıkmaz
Tele vursa çare olmaz
Ele dese birlik olmaz
Pek perişan Bizim Halk

Evi yok asıl vatandaşın
Hanı var göçmen kuşun
Söylesene nedir bu işin?
Dilliden dilsiz Bizim Halk

Soğan ekme yiyor Halkım
Uyanın ey gafiller ayağa kalkın
Sival eden yok sanmayın sakın
Afakanları var Bizim Halkın

Kuşu var kırık kanatlı
Bu canı, canı olana satmalı
Zehiri Bal diye tatmalı
Tamahkardır Bizim Halk

Kamber Bal

Hangi Yürek Sana Benim Kadar Yakın ki?

Hangi yürek sana benim kadar yakın ki?
hangi rüzgar tenini benim kadar okşayabilir?
tebessümün olduğum an seni kıskanan bütün güller,
ne zaman nadide kokarlar?
kahrım zulüm, nehrin geçilmez ise,
bir kızıl deniz misali dalgalarıyla,
yakamozlarıyla hıfz eyle sonsuza,
hangi ay parlatır yıldızları,
şavkın vurduğu geceler kadar?
sen uzaksın
ne benden ne de benliğimden
uzaksın sadece kendinden

.....

.....

.....

Kamber Bal

Hasret Tekerlemesi

çivi çivi
sevmez
beton çivi
vurur ha başına başına
çekiç
örsü
örs düşmüş od-a
od yürekte
yürek hasreti sevmez
hasret sılada
sıla bensizliği
ben yarsızlığı
yar gözümde
bir salkım üzüm
gördün mü
iki gözüm

Kamber Bal

Hayal Perdem

Hatırlarmısın mavişim
bir ağaçta kucaklaştığımızı
ağacın gövdesiyle bütün olup
sarmaşıkla yarıştığımızı

hani bir böcek vardı ya
saçlarında dolaşan
o kelebektir tenini okşayan
işte o bendim gizlice
kozasından çıkan

yağmur çiselerken
yaprakların arasından
bir tebessüm gibi
dudaklarından akan
işte o bendim mehtap olup
geceleri sana bakan

umut oldum uktene girdim
hayaller gibi gölgede gezdim
yanık mektup oldum seni yazdım
Bal dudaklım işte o bendim

Kamber Bal

Hayalimdir Gözlerinde Mest Olmak

Hayalimdir gözlerinde mest olmak
Gözlerinde gülüp, gözlerinde küs olmak
Bir damla göz yaşı olup,
Yanaklarından süzölmek
nasibimde var mıdır?
kaderime bir bak
Bir bak hayallerime
Senden başka neler
Kaldı geride
Geride bıraktım senden gayri
Canı arzuları
Arzular can buldu yeniden tene
Tende kokan ne aşk vurgunluğu,
Ne de savaş yorgunluğu
Var olan " vahdet-i vücut"
Hasretimsin,
selamındır
fermanı ölümüm
öper koyarım başım üstüne
ağıtları ninniler diye
örterim kabrim üstüne
kefenim bir satır namen olşa da
sevgilim seni unutmayacağım
asla....

Kamber Bal

Haykırma Zamanı

Kara bulutlat sefere çıktı
Ay tarümar akşamdan,
Yıldızlar darma dağın
Anlayın, anlayın
haykırma zamanı!

Birler beş olduysa!
Başlar leş olur.
Esamı okunan
Her zat peş olur
Zaman zuhur eder,
Zahir düş olur
Uyanan var ise,
Haykırma zamanı!

Bey yiyor, beyzade nöbette
Er ölüyor, Şehzade hikmetye ise
Bil ki bir hikmet var bu işte.
Azıkta kalan az ise hissene!
Duyana sor haykırma zamanıdır

Elliye devidik, altımş bahane.
Bizden türeyen bizden zamane
Bakıldı, soruldu ise hane hane
Soyana sor, haykırma zamanıdır.

Söylenecek çok sözümüz var
Yanmadık yanacak közümüz var
Özümüzden öte yüzümüz var.
Saraylarda sönecek düzümüz var.
Duyanlara sor, haykırma zamanı.

Dağlar isyanda. taşlar asi
Kurtlar ulur, kuzular mesi
Gün doğar, ay ise asi
Altın gümüş, zümrüt ise kasi
Kubende tor ise.haykırma zamanı.

İsyân, adaletin adaletsizliğidir.
Var ise adaletin, temsizliğidir.
Uynışın, ömür uykusuzluğundur
Hayalinden koparsan, zalimliğindir
Bal'la ki o zaman haykırma zamanıdır

Kamber Bal

Hazin Manzara

Yığın yığın insanlar gördüm
Her biri, birinden telaşlı
Kimi yürek söker kimi ateşli
Yarına koşar kibi

Asılmış darağacına bir ulu beyin
Meydan okurcasına
Kimi bakar kederli,
Kimi ulur ahenkli
Tarihi döver gibi

Yol kenarında yumulmak bilmeyen bir el;
El ki, yarı boynu bükük
Kimi üç beş atar,
Kimi bakıp geçer
Yürekleri kökünden burulur gibi

Yusuf misali kör kuyuda bir çift göz,
Ne sağ solu-ne de sol sağı görür
Ararlar aynı umudu
Taa gardiyan odasın girene dek
Masumum der gibi....

Kamber Bal

Her On Kasım 9:04:55

Ulusun haykırıyor, hepsi sebatlı
Affettik gözü yaşlı o nimbusları
Coşarız hatırlayıp inkılapları:
Dokuzu beş geçe her on kasımları

Bir korku sarıyor bütün düşmanları
Düşmanlar ayakta bitmez saygıları
Işığın vurmuş ki parlar ufukları
Dokuzu beş geçe her on kasımları

Elem desem değil, baştan başa yurdu
Heyecan sarmış, koca Anadolu'yu
Alem elde bekler eksilmez umudu
Dokuzu beş geçe her on kasımları

10.11.2008 Saat:9:04:55

Kamber Bal

Hızlı Tren

Rüyalar allak bullak
Karmaşık kabuslar
Kördüğüm ise
Makinistin ömür feneri

Yalın olan bir sen değil
ardı ardına dizilen
duygularımızdan öte
patlayan hayat frenimizdi

korkular ne dorukta ne de
ölüm ufkundaydı
panzerde parçalanan
şavaşçılar kadar kahramandılar
o lambur lumdur süzülen raylarda

adım ali olmuş, hasan olmuş ne farkeder
arılar da bal için petekteydiler,
bilseler ilk durakta inecektiler
ömrü heba olmasaydı gülümün..
kim bilir neler neler görecektiler

Kamber Bal

Hizmeti Maksuda Nahoş Nobel

Pürçümüş yeleden aşığı anla, irtişa kokar bu löpiyes
Bir hırka dik kendine, hizmeti maksuda nahoştur nobel
Bağlama gözünü gölgeni ararken, savrulma uçuruma
Ekmek ile tokmk hizmeti maksuda nahoştur nobel,

Avını arkadan vuran hilekar avcı masalına benzer adilce
Seni dağlara salıp, kendi ovalarda gezer sinsi merçe
Reddi kabile değer, değerın artar milyonlarca kalplerde
İtibarı incikler hizmetine maksudu nahoştur bet nobel.

12.10.2006

Kamber Bal

Hortlak Şair

Gün batımı, gök ile yer kucaklaştı mı?
Ay ile yıldız kızıl semada yarıştı mı?
Kavra-kucak kurt ile kuzu barıştı mı?
Seyreyle ki hallerini hortlak şair.

Her çalı bir nesne görünümünde iken
Gül boyunu büker, yorgan olur ona diken
Vakit neme gerek başucunda baykuş öterken
Seyreyle ki dillerini hortlak şairin

Savurur bir çırpıda toprağını üstünden
Ağır olsa da tahtası ulu bir hezenden
Pişmiştir artık benliği kaynar bin kazandan
Seyreyle ki yer Bal'larını hortlak şair

Kamber Bal

Hürriyet

Semaya kalkardı her el her baş,
Hürriyet için dökülen şu gözlerdeki yaş,
Yerinde durmazdı adsız yatan o taş
Arıyor vatani bir bir nerede hürriyet!

Bak ovaya, kıra-bayıra
Kuşa, kurda çayıra bak
Görmek için asıl Hürriyeti
Demir parmaklıklar arkasına bak.

Hürriyet yazıyor her erin alnında
Hürriyet için çalışıyor şu borazan da
Hür ağlıyor doğan her çocuk
Hür asılıyor yetişkin nice koçyiğit
Seni seviyor seni övüyorlar Hürriyet
Şana güvenip sana tapıyorlar
Öyle bir aşk ki bu sonsuz
Takıp boynuna ipi seni ASİYORLR! ...

Kamber Bal

İkibin On Yediye'ye Doğru

Yıllar kimi arar ve kimi sorar?
Hırpalayıp hep bu bedeni yorar
Beklerim gelecek, yaremi sarar
Gel de umudum ol, ikibin on yedi

Karnı tok bilmedi, açın halini
Düşkünün ise kim tuttu elini
Haykırdım diyerek kesme dilimi
Sen buhranlardan al iki bin on yedi

Çok acılar gördük, eski yıllardan
Zulümün ömrü kör, bize kullardan
Hayra bel bağladık, yeni yıllardan
Barışı al da gel ikibin on yedi

Kamber Bal

İlköğretim Haftası

Sonbaharın ilk günleri gelince
Kuru yapraklar dökülür ağaçtan
Yeşillenir bahçesinde okulun
Şen kuşlar gibi cıvılda çocuklar

Hava soğur ayaza geçer geceler
Bir şarkı gibidir sınıfta heceler
Özlemle kucaklar kuzuları hocalar
Güneş olur ısıtır sınıfı çocuklar

Rüzgar eser kuşun kanadına
Boy boy olur büyür çocuk inadına
Öğretmenim başlamıştır sanatına
Işık olur yeniden doğar çocukalar

Bir başka bahar yaşanır bin telaşla
İlköğretim haftasıdır çünkü bilgi yarışta
Bir yumak örülür sevgide dostlukta barışta
Dünyaya ekilen bir tohumdur çocuklar

Kamber Bal

İyi ki Doğdun Kızım

iyi ki doğdun kızım
dindi artık tüm sancım sızım
seninle güzel, geçen ömür
sen benim baharım yazım

sen doğdun gök başka mavilikte
bulutlar hayat taşır oldu dört mevsime
tabiat ana en güzel halısını serdi ikimize

iyi ki doğdun kızım
dindi tüm sancım sızım

Gülüşün kıskandırır melekleri
Utanır toprak ananın tüm renkleri
Gözlerin toplamış bütün ahenkleri

İyi ki doğdun kızım
Dindi tüm sancım sızım

Bedenim bir başka çalım atar oldu
Doslar etrafımda pervane oldu
Bu gönül, bu gönül sende huzur buldu

İyi ki doğdun kızım
Dindi tüm sancım sızım

Kamber Bal

Jandarmasıyım Yüreğimin

Yine geldi çatı hasat zamanı
Yürekler sökülür, yürekler bahçesinde
Yüklenir kimi kelebeklere,
Kimi sürüngenlere
Ama
Kalan geride
Sadece ben ve yüreğim
Sapsız saman misali
Şayarak mevsimleri
Ümide parlayan gözleri
Ve bir de içli sözleri

.....

Kamber Bal

Kader Gazeli

Katmer katmer dertlerimin üstüne çöreklenmiş, bir dağ yığınının
Zıpkına hedef bir balık misali denizin sığılığında biçare kalan ben
Leylim sofralarına yeşillik dantelleri arasında bir intizamlarla sunulan
Hoyrat damaklar tanıttın, allı pullu nice dostane cilvelerinden sen.

Karanlık bulutlardın çiğli gecelerde, asaya takılı yırtık kepenekte
Hangi rüzgar sordu adresimi sana, vurdu ecel yelleri bedenime
Kırkında şafak bekledim, oysa kırk yıl olmuş geçeli düşmüş engine
Ak teller sayılıyor utanıyordum aynadan, aynalar öldü kahkahadan

Kader, ne alın yazımsın ne de sualimde çıkan tercihli kısmetim değil
Yedi ferman yırttım, yedi kadı suratına fırlattım fermanı ahı intizar değil
Hoyrat namelerde küllendim, ak teller yaktım aynalar uğruna ben değil
Hel hele vurup ruhumu salan kafdağı karanlıklarında kaybolan sen değil

Kamber Bal

Kambersiz Düğün Olurmu?

Hoca uyurken yatakta
tüm ahali ayakta
gürültü kıyamet öteki sokakta
ceng-i alem eder bir aylak da

efendim lafın kısası
bize düşmeden tasası
eşikte Hoca'nını asası
ortada hokkabazın birisi
düşmüşler yola

düşmüşler de az ileride vermişler mola
Hoca-asası bir de hokkabaz
yanlarına sokulmuş utangaç-kurnaz
Dmiş:-Hocam ben de geleyim
işin aslını ben de bileyim
demiş demesine de...

Hoca'dan önce hokkabaz çıkışmış
-Ne işin var senin orada!
orada var bir kavga
senden bize ne fayda

Hoca şöyle bir kaşını kaldırmış
Biraz süzmüş,bakışlarıyla kızmış
kavuşunu ters çevirip hokkabazı
azarlayıvermiş

-Sen ne karışırın be adam!
Utanmazmısın sakalından
Haberdar olmasın mı bu zatın
orada olanlardan

Utangaç-kurnaz Hoca'nın eteğine sarılmış
kendisini de yedeğine aldığı için
başlamış el etek öpmeye
Hoca da başlamış sabır bitmeye
Canını dayanır bunca emeğe
Hoca demiş:- olurmu hiç böyle olurmu
Kambersiz düğün olurmu
Kambersiz düğün yapan hiç murat alırmı

Neyse ki dostlar karada, havada, denizde şube ve temsilcliklerimiz varda idare ediyoruz.

Kamber Bal

Kamelya Adası

Açıp kanatlarını
bir kuğu gibi süzme ne olur
yalın ayak dolaşırken kız kumunda
gömme hayallerini gün batımına
seferi değildir korsan aşkımız
koylarda ki kelebekler gibi
kaçma öylesine zamandan
büyük,
büyük hayallerimiz vardı aslında
gürültülü
şelaleleri utandıran
ve sonra Kamelya Adasında
dizlerinde uyuyan
rüyalarındaki
sana vurgun Bal

www.kamberbal.com

Kamber Bal

Kan Kardeş

Sevgilimi alıp, alıp dursam diyorum
Kollarımla sarsam, sarsam diyorum
Gözlerine bakıp, bakıp dursam diyorum
Ölüm ile kan kardeş olurum belki ben

Bir karanfil çiçeğinde tozsam diyorum
Gökyüzünü baştan başa yazsam diyorum
Kalem ile mezarımı kazsam diyorum
Gülüm ile kan kardeş olurum ben

Deryalarda Bal'a, bal olsam diyorum
yakamozlara bir hal olsam diyorum
Dalgalarla sahiline vursam diyorum
Yolum ile kan kardeş olurum ben.

Kamber Bal

Kar Boncukları

14 Şubatı anons eden magazin haberleri
Ellerinde gül ve karanfil demetleri
Genci-yaşlısı, yüreği dolu sevgi yükleri
Sevgiliye yürüyen kar boncukları

Gül satar çinganem, bin endamla
Elleri buzdan takma el, gözler pervane
Ayakları yalın, yırtmaçlı entare
Umut üfürür gelip geçen sevgililere
Ondan nasiplenir kar taneleri.

Elden-ele, evden-eve, yürekten-yüreğe
Taşınan yüklerin en ağırı olan hediye
Civan bir delikalı gibi verilir sevgiliye
14 Şubatta kar boncukları kar tanelerine

.....
.....
.....

Kamber Bal

Kar Taneleri İle Kaybolan Gece

Kar taneleri düştü üstümüze
Sokak lambaları arasından
Telaşlı
Bir birini kovalayan amansızca,
acımasızca

Kapattı adımlarımızın kaldırımlarını
bir de öksüz koydu
kaldırım taşlarını

Kar taneleri düştü gecemizin yorgunluğuna
üşüyen umutlarımız
ve
sedir diye uzandığımız banklar
yüz çevirir oldu düşlerimize
girdi gıcırtilar dişlerimize

Kar taneleri düştü kaybolan gecemize
kenetlendik kimsesizler nicemize
baktık duman çıkmayan bacamıza
duman umudu yüreğimizde tüterek

Kaybolan gecemiz kar taneleri arasında kayboldu
kaybolup gitmeden önce bizi boğdu
çöp kutusunda iki dilim ekmek
iki dilim
bizi
tamamen unuttu

23.01.2006

Kamber Bal

Karataştan Rubailer

Aradı buldular beni
İki taş altında
baktı
gördüler ki
taş yatar altımda
sordular beni dilsiz taşa
başladı vurmaya başını taştan taşlara
dil verdi yaradan ol kara taşa
başladı ahvalimi anlatmaya baştan başa

.....
iki huri geldi kaldırdı taşı
birden maviye boyadı arşı
yüz yirmi dört bin nebi gördü bu düşü
ademi-havvadan yarattı beni

el verdi, gel oldu şafahatkardan
gittim -geldim -gördüm iki cihandan
gül kokulu günahsız kullardan
medet dilemeye yine ben geldim
üzüm tanesi oldum göz yaşında
derde deva hurmaydım kara taşında
aslan oldum bekledim kabri başında
huysuzlara pençe atmaya geldim

şerbetimi verdiler öldü diye
alıp cennete koydular bildi diye
sırat köprüsünü iki kere gördü diye
melekler arasında uçmaya geldim
uçtum gittim ruhumun derinliklerinde
ne alametler belirdi yedi iklimde
çağlayıp akan abuzemzemde
kara taşa yosun olayım diye
günahımı-sevabımı hal eylediler
Kamber'i bu cihana kul eylediler
bilenler bilir, beni bana Bal eylediler
isteyene bunları sat diye

Kamber Bal

Kayikhane

Kayıklar geçiyor önümden
Ben kayıkhane de bir tarıça
Kayıklar sallanıyor rüzgarda
Ben kayıkhane de bir boran

Sallanıyor kayıkçı, bir heykel
Savuruyor elinde durmaz fener
Ay görünüyor huzurda, elinde güller
Ben kayıkhane de bir seven

Kayık gider alabilidiğine dümensiz
Yakamozlar uyur sönükdür senisiz
Aslında gider kayıkda sevgimiz
Ben kayıkhane de bir çırpınan

Kamber Bal

Kayıp Mektup

Kıvrım kıvrım yollarıyla başı kıraç dağlar
ulaşmadı mı kireç taşıyla yare yazılan mektuplar
desen desen işlediğim kuşların kanatlarına
yolcusuz, avare, küllü yollar
hadi söyleyin ne oldu
yare giden mektuplar?
düşündükçe satırları durmaz kalem için için ağlar
çünkü o satırlarda yare giden bir hasret var
söyleyin kelebekler, ağaçlar, kuşlar
ne oldu yare giden mektuplar

Kamber Bal

Kesemezsin Dostlarımdan Beni

Kurşun koysan elinle kalbime
Kesemezsin dostlarımdan beni
Ağı koysan ağızıma dilinle
Kesemezsin dostlarımdan beni

Kırsan da elimi ayağımı
Alsan yüreğimden dayanağı
Tutma boşuna bana aynayı
Kesemezsin dostlarımdan beni

Boran olsan savursan semaya
Tunç misali dikilsen duaya
Dökülse beden kalmaz havaya
Kesemezsin dostlarımdan beni

Sevgi dersen paylaşan seninle
Yürek dersen döner kor bir köre
İster at beni istersen küre
Kesemezsin dostlarımdan beni

Ben ki onlardan cana oldum var
Can ise mutaç cana bahtiyar
İstesen de dinlemezki ferman
Kesemezsin dostlarımdan beni

Kes başımı indiren yaşımı
İster ver istersen kes aşımı
Sorsan yetmez üçümü beşimi
Kesemezsin dostlarımdan beni

Ayrıldım yetim kaldım dostlardan
Kurtulamadım onca yaşlardan
Çekmesen de bu Bal'ı paslardan
Kesemezsin dostlarımdan beni

Kamber Bal

Kız Ağlatma-Kız

Ben bu dağların ceylanıyım
Geler bir avcı vurur gider
Ben bu bağların çıyanıyım
Yeller tacım savrurur gider

Elimde kurumadan kına
Ah ayrılık çöktü anama
Sarılamadım tığ ağama
Sevgim elde kavrulur gider

Çilemi al yanıma azık
Tac altında bu yürek ezik
Yazık deyin bana da yazık
Ömür törpüm yoğrulur gider

*çıyan: Gelin böceği

*ağa: Baba

*tığ: ince delikanlı

Kamber Bal

Konuşan Kalemim

Derdimi bilen bir dostum var
Yanımdan ayrılmaz konuşan kalemim
Ne söylersen o yazar
Kalbimi kırmaz konuşan kalemim

Ne usluluk, ne stnlk
Ne dargınlık, ne küskünlük
Hiç bilmez kibirlilik
Alçak gönüllü konuşan kalemim

Onunladır bütün yazım kışım
Sakin olur yorulmaz başım
En çok sevdiğim tek arkadaşım
Yoldaşımdır konuşan kalemim

Sıkılmak bilmem birlikte olunca
Bütün işler gider tam yolunca
Bazen okşarım onu usulca
Usludur konuşan kalemim

Çanı sıkılmaz, hep yazar
zgrlğ uğruna ufukları gezer
Takılmış ki ona bir Bal'lı nazar
Hayat-ı alemde lmez konuşan kalemim

1983

Kamber Bal

Kucağımda Uyuyan Bebek

Ne dünya umurunda, ne de olayları
Yere doğru sarkıtmış incecik kolları
Ne meçhuldür bilmez hayatın yolları
Geçmişini yaşıyor kucağımda bebek

Uyurken ağzından hiç düşmez memesi
Telaşlı saat gibi çıkar göğsünde nefesi
Bir baksanız birden büyümehtir hevesi
Nereye koşuyor kucağımda ki bebek?

Oyuncaklarla oynar bir garip teknikle
Tekniğini her an durmadan geliştirmekte
Acaba bu çocuk bizlere neler demekte
Dilini öğretemedi kucağımda bebek

İsyanı avazında, ah bir anlatabilse
Neler söylüyordur dünya düzenine
Yürürken elleri kelepçeli bir bebekle
Ruhumun siperi oldu kucağımda bebek

Çok acı çektin yeter gülesi bebek
Kurtulmaz dünya böyle emekleyerek
Büyür kimileri sırtından Bal emerek
Yine mi aç uyudun kucağımda bebek

Kamber Bal
1991

Kamber Bal

Kuralsız Oyun

Bir direk, iki direk, üç direk
Bu binaya temel gerek
Verip hep baş başa
Yetişelim o arkadaşa

Bina sarsıntılı bina
Temeli pek havalarda
Tutup hep el ele
İndirmek gerek engine

Sağlamdır orta direk
Dört duvarı bir örek
Kalk sultanım hana gel
Bir de bu sohbeti görek

Bir o yana, bir bu yana
Yine geldik aynı hamam
Bir direk üç duvar size
Haydi eyvallah bize...

Kamber Bal

Kurban Ağlar Ben Ağlarım

Canım Can da İsmail'in
Ben ağlarım-kurban ağlar
Yenim yende İsmail'in
Ben ağlarım-kurban ağlar

Kurban yazılı Hak'ta
Verilir indi vakte
Beni etseler kurban keşke
Ben ağlarım-kurban ağlar

Vardık yanına kurbanın
Düştük onun can derdin
Ondan önce beden ürperdin
Ben ağlarım-kurban ağlar

Verdik Hak'kın salavatını
Gördük leşin ahretini
Def ettk kul kemini
Ben ağlarım-kurban ağlar

Allah'ım uydur bize kurbanı
Kurbandaki turabına
Bir de günahsız kullarıyla
Ben ağlarım-kurban ağlar

Yedi kapı dört makam açıldı
Dört makam İsamil'i sardı
Yedi kapıdan kurbanlar aktı
Ben ağlarım-kurban ağla

Yüz yirmi dör bin veli eğildi
Binlerce nebi yüz sürdü
Evliyalar-enbiyualar dua saldı
Ben ağlarım-kurban ağlar

Şahlar şahı hünkar eyledi
Gülü Bal ile şerbet eyledi
Göz yaşımından kurban eyledi
Ben ağlarım- kurban ağlar

Kamber Bal

Kurban Olayım

Gözleri bağlı geldi durdu dara
Yettim İsmail'im kurban olmaya
Aff-ı Hidayet'te gizli, ben sana
Yettim İsmail'im kurban olmaya

Doğmadan Res-ul etti şefa
Şaşı kaldı buna bütün kainat
Hak defteri yazılı idi durma git
Geldim İsmail'im kurban olmaya

Sen darda isen ben dardayım
Bıçak sen de ise ben burdayım
Sana kalk oldu, ben yerdeyim
Gördüm İsmail'im kurban olayım

Rab'bim gördü dendi seni
Boyardı yoksa kanınla denizi
Aştım Habeşistanı-Yemeni
İndim İsmail'im kurban olayım

İki gözü çeşme ağlıyor baban
Yüreği titrer gönlünde ferman
BİR türlü inmiyor elinnnde usturan
Tuttum İsmail'im kurban olayım

Söz verdi Rab'bine yok mümkün
Elinde bıçak kılıçten keskin
Annen evde denizden engin
Druldum İsmail'im kurban olayım

Hak izin versin kurban olayım
Seni şekere Bal'a sarayım
Alıp Sevgili anana varayım
Kaldım İsmail'im kurbanım

Kamber Bal

Kutlu Bayram

Her salavatında bin pareye bölünür bu yürek
İzafidir sende, bendeki benlik kutlu bayram
Ay icap olunur, gün maktudur hanemizde
Tan vaktinden telaşımızın kutlu bayram

Sen ahirisin kutlu bayram ben zahiri
Sende ibadetler sonsuz bende can fani
Bir sabah alacaklar elbetteki benden beni
Hürmeti alânla sal firdesi alaya kutlu bayram

Kamber Bal

Mehtabı Gördüm

Mehtabı gördüm dün gece yine,
Heybeli doruğundan bakarken denize
Bir haykırıştır doğdu içime;
Sensin özgür, sensin bahtiyar diye.

Doğ mehtabım özgürlüğe sonsuz aslansın!
Paslansın süngülerin ucuc paslansın,
Özgürlüğe kalkan süngüler paslansın.

Mehtabı gördüm bu gece yine,
Uzanırken zindanlar ötesine derince
Eritiyor yalımla paslı süngüleri,plangaları
Yıkıyor bir bir işgence duvarlarını

Doğ aydınlığa susuz dudaklar ıslansın,
Paslansın süngülerin ucu paslansın,
Özgürlüğe kalkan süngüler paslansın.

Mehtabı gördüm her geceki gibi yine
Girmiş kapalı pencerelerden...Gizlice
Bir kilit daha vuruyor adaletsizliğe
Soğuk sular serpiyor yanık yüreklere.

Doğ mehtabım savaşçılar yaslansın,
Paslansın süngülerin ucu paslansın
Özgürlüğe kalkan süngüler paslansın.

.....
Mehtabı gördüm bin bir gecede yine
Dört duvarı, paslı zincirleri söyletirken
'Aslanı kediye boğduran' adaleti delerken
Ve ışık vurmamış alınları sevip öperken.

Doğ mehtabım canavarlar uslansın
Paslansın süngülerin ucu paslansın
Özgürlüğe kalkan süngüler paslansın.
Büyük Ada 1986

Kamber Bal

Memleketim

Hasret kaldım Tokat iline
Nazlı nazlı akan Yeşil Nehrine
Mor sümbüllü bağında öten bülbülüne
Kavuşmak ne mümkün,
Gülmek neyime...

Artova'nın ovasına yaylasına
Zile'nin üzümüne elmasına
Poyrazalan'ının esen serin rüzgarına
Kavuşmak ne mümkün,
Gülmek neyime...

Yaylasında koşan koyunla kuzularına
Bir özlemi gidermek için koşmak yaylaya
Yıllar yılı özlediğim anılara
Kavuşmak ne mümkün,
Gülmek neyime...

Köyümün kentimin şen çocuklarına
Nasıl oldu da dönmedim o oyuna
Şefkatli güler yüzlü insanlarına
Kavuşmak ne mümkün,
Gülmek neyime...
1982

Kamber Bal

Merhaba Ay Işığı

Merhaba Ay Işığı

Merhaba ay ışığı,gözlerin yollarda kaldı biliyorum
Ben de seni çok özledim, çok aradım bilmiyorsun
Gözlerin çakmak çakmak olmuş her gün ağlarsın
Benim yüreğim çoktan parelendi bunu bilmiyorsun

Yıldızlar şahidim olsun, hiç olmadı gecem gündüzüm
Her anım seninleydi, sensiz geçen zaman dolu hüznün
Beni benden sormadan, nedir bu edan, nedir bu nazın
Oysa sen hep yanımdaydın,ruhun reva oldu gelmiyorsun

Canımı saldım fezaya,can ulaşmadı asla menziline
Çarpar yürek, çarpar şimşek alır telaşını verir eline
Goncalar tarumar oldu, dokunmadan bülbül eline
Koy altın kafese, koydun Kamber'ini satmıyorsun

Kamber Bal

Merhaba Ustam

*Merhaba ustam
ben sarrafmıyım?
altın üretir bu yürek

ağlar ağlar tükenir ömür
bitir hayat dert çekerek

*Merhaba ustam
ben melekmiyim?
kaim yaratır bu emek

bağlar bağlar eklenir ömür
yine yiter hayat gam ekerek

*Merhaba ustam
ben sendemi gizliyim?
döner çarkımız tekleyerek

yana döne sökendir ömür
gelir bulur hayat bizi sekerek

*Merhaba ustam
şen yalansın, ben yalan
İşte geliyor ecel kapımızı tıkalayarak

kutsal bir mumda tütendir ömür
işte karardı hayat bizi üfleyerek

Kamber Bal

Merhabasızlığına Merhaba

Onca Selam veririrm,
Çalar kapımı selamın diye
Ne rüzgarlar eser
Ne de gelir kokun hediye
Bu merhabasızlın bana çile

Alır sokarım koynuma gecelerinle
Merhamet göz yaşlarını merhem niyetine
Hançerler ikramımdır bensiz olduğu kalplere
Merhabasızlığın çekilmez işkence

Şüpen varsa sevgimden deleyim dağları
şayet sen de sever isen mevlayı
neden aramaz, neden sormazsın söyle
Selamsızlığın aşka perde perde çekilince

Beklemekle, hicranı bir hasrete eklemeye
Geçmez ömür bir meyhaneci misali
Hasreti hasrete eklemekle
Gördün Bal' selamsızlığına selam söyle

Kamber Bal

Mikdat Bal Üstat'a Hürmeten

Bu gün çok hastayım
Dizelerinizle yastayım
Şimdi sizden de ustayım
Çekip gidemezsiniz

Ay gibi paralayıp, gün gibi söndüm
Şaşırdım kaldım,divane gibi döndüm
Yad elinde bir goncacık güldüm
Dermeden çekip gidemezsiniz

Açız engin bilgilerinize
Gelemedim henüz denginize
Doyamadan sevginize
Unutup gidemezsiniz

Henüz yeşermiş fidanken
Acı verdi bu zamansız diken
Vazgeç vakit erkenken
Kanımızı kurutup gidemezsiniz

Seversen Allah'ı bir hal ol
Bal içinde Gerçek Bal ol
Hünkar dergahına yol ol
Süzmeden çekip gidemezsiniz

2005 Sayın Mikdat Bal Üstadın Gidiyorum Artık Şiirine Cevaben Yazıldı

Kamber Bal

Mikdat Bal'ı Kutlama 2000. Şiiri Nedeniyle

Koşa koşa geldim duyunca seni
Kucaklamak için açtım sinemi
Sayfana bakıp gördüm ikibini
Kutlarım Mikdat'ım yürekten seni

Çok güzel kelamın geldi bizlere
Nice sözler eklemiştin sözlere
Kimisi vurup dövündü dizlere
Kutlarım Mikdat'ım yürekten seni

Yolun açık olsun yüreğinde nur
Salınarak gider gözleri mağrur
Sevip sarıp büyüttün nice gurur
Kutlarım Mikdat'ım yürekten seni

Ne ayırdın ne gözettin birini
Kırk paya bölüp dağıttın dirini
Nice akıttın göz yaşı selini
Kutlarım Mikdat'ım yürekten seni

Bal'lar kattın o tatlı Mikdat Bal'a
Hayran olmak düştü Kamber kuluna
Taşlar dolaşmasın, Rabbim yoluna
Kutlarım Mikdat'ım yürekten seni

Kamber Bal

Mola Zamani

Yorulduum uçmaktan bu sevda ile
Bir kuşun kanadında mola vermeli
Alıp götürün kalbimi bu rüya ile
Bitmez hayalin arkası, mola vermeli

Her mevsim, her bahar, her renkten
Bahçede gül. yerde ki köstebekten
Havadaki buluttan, uçan kelebekten
Renklerle gizlenip bir dala mola zamanı

Sakındım saklamdım tüm silahlarımı
Korudum kendimi, hem takvamı
Usul yürüdüm Yormadım ayaklarımı
Yollar toz dumanı olmdan mola zamanı

Yavaş yürü avşar kızı yavaş yürü
Arkandan koşmaz savaş sürüsü
Ufkularda bekler bizi tekin birirsi
Şu doruklarda durup mola vermeli

Ay saki mey sunar yıldızlara
Gün pervane döner aynı hızla
Uyuyup kalmışken burada bu kızla
Sinesinde ebedi mola vermeli

Kamber Bal

Mülayim Dağlar

Gel gidelim canı yoldaşım
bu dağlar ihanet dağlarıdır
kayalarında keklikler ötmez
öten baykuşlar figan kuşudur

Rüzgarı asi, geçitler sarp
aslanları tavşan yürekli
yiğitleri serçe telaşında
kara bulut ölüm ağırlığında

Haram acılığında akar su
zehir saçır kekik kokusu
yol alalım ey dağın yolcusu
ölü ceylandan öğüt almadan

Cılgaları yılan gibi dolanır
gün gelir un olur elenir
bu dağ bize neden söylenir
sözüne söz demeden gidelim

Bu dağın ardı mülayimdir
koç yiğitleri saran evidir
burdan al da beni sevindir
ana koynu dağlara varalım

Bu dağlar dedemi yuttu savaşta
akıl bırakmadı otuz yaşlarında
uyur iken Bal'ı gördü düşlerinde
O da sefer eyledi mülayim dağlara

Kamber Bal

Nasıl Bakarım Yüzüne

Kopardım salıncakların zincirlerini,
çocukları kıskandığım için
kırdım ayaklarını karıncaların,
atlı karıncalara binemediğim için
kazıdım tüm asfaltları,
patika yoldan başka bir yerden geçmediğimden
hoyratım oldu iğde ağaçları,
söğüt ağacından başka gölgede uyku yoktu
metropol boğdu beni,

köyümden başka bir yerde nefes alamadım
insanlar tanıdım, karınca yuvasından kalabalık,
padişah soytarisından pervasız,
helak eden kendini şarlatanlık uğruna
bir aferine kırk takla atan efendisinin huzurunda
yalan,
yalaka suretini görse ayıp dileycek tüm renklere

insanlar!
ey! insanlar
başını kuma sokup,
ayakları bir yengeç gibi yandan sarkan insanlar
ayıbın ayyuka ferman olmuş
kendinden gizlenmen niye?
hangi kor dağlara attın da kendini
kabul görmedin

sokup kızgın kumlara gizlediğin beden,
benden değil, yanar gerisi duymaz
serden değil

uyan!
uyanık olduğun uykularından uyan,
gecelerinden utanır oldum
ışıklar,
ışıklar gülümserdi,
yokluğunda tökezlemelerinden
kaç serçe yol verdi zifrilerin karanlığında
hangi yıldıza tutunarak çıktın merdivenini sevdanın
bir sen olmadın, kendi yanında

ağla,
ağlamanın mağrifet perdelerinin aralandığı
aysız gecelerde
hırçınlıklar yarat,
bir amip soydaşın olsun kendi hücrelerinde
amma,
unutma!
hangi uykunun düşleri bir zafer bayrağı dikmiştir
zalimlerin kalesine
kale sen, bayrak sen,
uyku senden olduktan sonra

utanıyorum,
ne çaresizliğimden,
ne de imkansız gayretlerimden
allak bullak olan, dost kulakları açıp,
eşek postuyla kabuslarıma giren
yedi dümeni kısıp altına alıp
gün yüzü görmemiş çocukları ezen,
insan olduğuna inanıp,
insan bedenine bürünen
ölüm kertenkelelerinden.

nasıl,
nasıl bakarım varolan bedenimle,
hakikatın darındakilere
toprağa kapansam,
bir tokat misali suratıma vuracak benliğimi
toprak ana
nevrin nihaytinden korkak diye
örseleyip, hayatın nadasında
bir sonraki kıyametin
ilk şamatasıyla aklın rihterine koyacak
insani dercem kopuk diye.

gelin,
gelin ey insanlar!
kurup aklın rihterini
on üzerinden on ölçüm alalım insanlığa
tarümar olsun
bütün zalimlerin rasathaneleri,
gülsün mazlumların yüzü
gülsün,
gülsün
gül

.....

Kamber Bal

Ne Hoş Olur

Gömülsem şu denizin engin sularına
Bir yunus yutsa beni, yüzüşüm ne hoş olur
Atsalar beni, yaksalar şu ateşte
Güller dersem, kokusu ne hoş olur

Ayları saysam aç susuz, şu kör kuyuda
Dilenci olsam kimsesiz, şu yollarda
Bir işaret olsam ebedi, şu allarda
Cihan ile bir olur, gülüşüm ne hoş olur

Yıkılsam, yakılsam bir emel uğruna
Oyulsa gözlerim, bir kıskançlık uğruna
Kırk iki buçuk asır asılsam. o çarmıha
Ruhumun yel ile, kaçışım ne hoş olur

Bir çiçek olsam açsam dallarda
Arı misali kalsam Bal'larda
Uçar idim türlü türlü güllerde
Tozlar ile kokuşum, ne hoş olur

Kamber Bal

Ne Kaldı Sende

Hangi hıçkırık masumiyetindir, kevgiri dümende
İhanetler gül pembesi açarken, dostunun teninde
Jurnalcılar kefen olmuş sararken seni bedeninde
Ayan olmaya, kendine doymaya hal mi kaldı sende

Tufan kopar yüreğin acımasızlığın yokuşunda
Kıyamet bulutu örter her dirilip, kalkışında
Ölüm nehridir adın, büllur olup her an akışında
Beyan olmaya, kendine sormaya hal mi kaldı sende

Kamber Bal

Ne Karanlıkmiş Bizim Memleket

Ne ay batar, ne güneş doğarmış
Ne karanlıkmiş bizim memleket
Ne bulut var, ne yağmur yağarmış
Ne karanlıkmiş bizim memleket

Herkes uyur, uyanık ayakta
Aç susarken, toklar kıvranmakta
Yolda dilenciler yalvarmakta
Ne karanlıkmiş bizim memleket

Çoluk-çocuk tarlada bahçede
Yemen asılı kaldı mektepte
İki gözüm bağlı, ikisi de
Ne karanlıkmiş bizim memleket

Elimi açsam dağılır kısmet
Zehir olur bana onca nimet
Gör halimi Rabbim sana zahmet
Ne karanlıkmiş bizim memleket

Ay doğacak, batmaz olacakmiş
Gün her daim tacı kalacakmiş
Kısmet, bir gün Bal'ı bulacakmiş
Ne karanlıkmiş bizim memleket

Kamber Bal

Nere Gidiyorsun?

Kekik kokan memleketimin dağlarından
Asma yaprak bükli gonalı bağlarından
Binbir derde deva çağlayan sularından
Kopup aslından uzak nere gidiyorsun?

Ataların yatar ebedi bu toprakta
Seni yeşertip büyütmişken bu yaprakta
Çocukların sefil henüz ana kucakta
Kaçıp neslinden uzak nere gidiyorsun?

Adam ol ki, adma yasla her an gövdeni
Derdi olana anlat ki, dinler derdini
Unut sen içinde olan hicap fendini
Kaçıp kendinen uzak nere gidiyorsun?

Aç kurtlar gördüm yemedi kendi kendini
Nice biçareler aştı kendi bendini
Kemiren dertlerin değil ki sanki seni
Bal çukuruna tuzak nere gidiyorsun?

Kamber Bal

Nobran İsrail!

Ağır ağır toplar yağıyor gller üstüne
toplar ağlıyor her gln destesine
kırık kanatlı, kafesteki kuşlar gibi
esmer, sarışın, mavi gzly
zıbınından çıkmamış bebeler ölüyor.
Şimşek şimşek kurşunlar giriyor,
güneşten önce pencereden
oğlum ölüyor, kızım yanıyor
ben kr kalıyorum

bunu mendabur İsrail anlamıyor
Duyuyor kardeşlerim, görmüyor
amcalarım, dayılarım hatırımı sormuyor
kızıl deniz kangly oldu herkes biliyor,
köpürmüş bir kere ağzı
NOBRAN İSRAİL durmuyor

Kamber Bal

Olmadı

bana bir kalem verdin
yazan kısmı olmadı
yazayım dertlerimi
silen kısmı olmadı

aldın başımı baştan
yuvarladın kırk taştan
sardın kiprikle kaştan
gülen kısmı olmadı

iki yavru kuş idi
gelip gülümü yedi
gülüm kulaverendi
açan kısmı olmadı

tüm sevgi gecededir
gece ekli gündedir
gün yarına gebedir
saçan kısmı olmadı

aşkını gem eyledim
günahın yem eyledim
sualin Bal eyledim
alan kısmı olmadı

Kamber Bal

Öğretmenim

Sevginizi bize verdikçe
Bir fidan gibi büyüdükçe
Her an güneşe yürüdükçe
Devir bende döner ant olsun

Uygarlıklar aşacağıma
İlimlere koşacağıma
Şeni senle aşacağıma
Öğretmenim sana ant olsun

Kamber Bal

Öğretmenime Mektup

Doğmak
nedir?
Büyümeyi öğret.

Büyümek
nedir?
Yaşamayı öğret.

Sustum hep.
Kelimelerim
darağacı oldu
mısralarım ise
birer
halka
sen;
susma!
susma malısın!
konuşmayı
öğret bana.

Konuşmak mı?
konuşuyorum ya işte
hem de
için
için

Gülme bana kardeşim
Yok ki dilim
yok!
Yaşamayı öğret.

Dinmedi hiç göz yaşlarım
devrilmedi
dar ağacım
suçum?
Bütün insanlar yoldaşım
budur işte
ayaklanışım.

Gülmeyi öğret.

Kemirildi içim
kurnazlıkla,
zalimlikle,
hainlikle
kof kaldım sevgiden yana
sevmeyi öğret.

Ukala dediler her dirilişimde
bir kıl
kopardım diye
domuzdan
o halde, saygıyı öğret.

Şefkate,
sevgine, sana
özlem duyduğum
yüreğimin
en
yalnızlığında
Anneyi öğret.

Korku
kıvılcımı sarıyorsa
yüreğimin harmanını
sanmayın ki,
değildir temkinden
Ola ki sinsilerin sözlerini
telkin dendir.

Koş
ve
o zaman
hırçınlaşmayı öğret.
Sevgili canım öğretmenim

.....

.....
1989

Kamber Bal

Öldür Beni Yak Beni

Ne şekerim kaldı ne de Bal'ım erimedik
Ne kalbim kaldı ne de dilim çürümedik
Her bir tenim pare pare, ruhum kaldı irimedik

Öldür beni yak beni, bir cihanda bak beni
Yeter artık çektiklerim, al gerdana tak beni

Allı yeşilli dünyam sonsuz bir zından oldu
Dost diye aldandığım dost beni derer oldu
Meğer çok sevmenin günahı bumuydu?

Öldür beni yak beni, bir cihanda bak beni
Yeter artık emeklerim, al gerdana tak beni

Yalvarırım gece-gündüz adaletine hak diye
Ayrılmam yolundan, bir tek yolu pak diye
Eğildim işte önüne, öldür beni yak diye

Öldür beni yak bei, bir cihanda bak beni
Yeter artık tekmelendiklerim, al gerdana tak beni

Sever oldum sevdiğim, sevmek bu kadar ise
Tükendim bittim, girdikçe ak sinesine
Bir kerre olsun kulak ver inleyen şu sözüme

Öldür beni yak beni, bir cihanda bak beni
Yeter artık güldüklerim, al gerdana tak beni

1986

Kamber Bal

Ölümüne Ağlamak

Dostlarla bir olup,
Ölümüne ağlamak istiyorum
Göz yaşlarım göz yaşlarına karışıp,
Bahar yağmurunun okşaması gibi
Bir goncayı
Öyle okşamalı bedenimi

Heyecanından ok gibi yırtmalı kefenimi saçlarım
Duman duman açılmalı, yokuş yamaçlarım
Helallik olmalı tahtım taşlarım
El ele tutup halay çekmeli kismet kuşlarım
Dostlarım böyle uğurlamalı

Bırakın hayatımdan ahkam kesenleri
Ne sevabımdan, ne de günahımdan çıkar sesleri
İki amin duaya yetmez bile nefesleri
Beni ben ademden tartacak hazır terazi
Bir gülücük azığım olun dostlar ölümümde

Kamber Bal

Papatya Tarlasındaki Bereket Alameti

çil çil yanakları
papatya açmış tarlaya benziyordu
tarla bereketini ondan
o kudretini hak'dan alıyordu
gözleri doluyor,
bereket yağıyordu
hıçkırıkları gök alanın gürültüsünü boğuyor
titreyen bedeni rihter ölçeğyle yediydi
kuruyunca kızıl dudakları
kuruyordu tarlanın bereketi

ışıl ışıl gözleri
karanlıkta ayı andırıyor
efradındaki yıldızları yalıyordu
bakınca insanın yüreğinde
mecaz-i mahrumiyeler yaratıyordu
erişilmesi güç kaf dağı misali
hayalleri işgal ediyordu

ak pak elleri
dokununca, dokunulmazlığın
ateşi gibi dağlıyordu
öpülesi eller uzanıvermeye görsün
şafaklardan sökün eden
evliya kerametindeydi

billur gibi sesi
yankılanırdı yedi tepeden
selama kalkardı börtü böcekler
karınca yuvasında uyurdu ninnilerinden
bebekler dua alırdı annelerinden

bin bir marifetleri vardı
ağu ezerdi Bal teknesinde
bala katar, baldan tatlı eder,
kızılıcak şerbetyle sunardı
mest olurdu cümle alem

Kamber Bal

Poyrazalan Köyü

Üç beş hane halkı ile
Biraz nazlı türkü ile
Bizi bekler sevgi ile
Güzel Köyüm Poyrazalan

Yüreğinde kor yanıyor
Dağlarında kar eriyor
Hasretini yol sanıyor
Özel Köyüm Poyrazalan

Elimdesin dilimdesin
Taç yapraklı gülümdesin
Ben ölsem de özümdesin
Özüm Köyüm Poyrazalan

Soğuktur havası suyu
Sevdikçe değişir huyu
Tarihi derin bir kuyu
Bal'ın Köyü Poyrazalan

30.01.2009

Kamber Bal

Saati Kur Anne Ölüm Sonrasına!

Sıkı sıkı sarıp kollarınla,
siper ettin kendini anne!
bir çınar gibi devrilip,
kuru bir yaprak gibi bıraktın beni anne!
havada topladığım kayıp bilyelerim değil
zalimlerin zulüm yağmurlarıdır
korunmak için girdim, dağılan göğüs kafesine
rüzgar esiyor anne!
rüzgar
savurup götürecekt uzaklara beni
bu rüzgar çöl rüzgarlarından da beter
dönüşü olmayan ölüm rüzgarları
savaş rüzgarları
çıkmasın diye dua ettiğin
savaşın rüzgarları
duaların havada kaldı anne!
onalrı toplayıp oyucak bebeğime sakladım
belki ona kıyamazlar diye
ben ölürsem oyuncağım yaşar diye
korkmuyorum,
ölümünden ve savaştan
korkularımı kaybettim anne!
eve de bakamam
bombaların yıktığı harabe eve
sevgilerimi tanklar ezdi
yüreğim gitti seninle
yıldızlardan da korkar oldum
sanırım düşecekler üstüme
anne beni bırakma beni de al yanına
istemiyorum böyle dünyayı kalsın zalimlere
anne gitmeden kur saati ölüm sonrasına
bir daha çalmasın çocukların rüyasına

Zalim, mendabur İsrailin işgalinden kaçan bir çocuğun avazı

Kamber Bal

Sana Gelmek İstiyorum

Bir baharın, bir akşamında
Elimde güller sana gelmek istiyorum
Mevsimler dolusu sıcak aşkımla,
Elimde tüller sana gelmek istiyorum.

Mehtabın yürekleri bastığı bir anda
Loş gecelerde, sonsuz uykularda
Başlayıp bitmeyen şu duygularla
Elimde teller sana gelmek istiyorum

Yarını bekleyen kumru al misali
Allara bürünmüş siyah dal misali
Sevgiyle yanan biten yar misali
Elimde yeller sana gelmek istiyorum

Aşk ile meşk birbirinden ayrılmadan
Bir gün koşup, bir ömür yorulmadan
Beden, bir gelin gibi tüllere sarılmadan
Elimde Bal'lar sana gelmek istiyorum

1993

Kamber Bal

Sana İŖte Hayat Bu Deyince

Göz yaşıyla geldik bu aleme
Göz yaşıyla sarıldık kaleme
Okur-yazarız biz de kendimizce
Sana iş te hayat bu deyince

Niye biz de gülden ayrı kaldık
Kime ne yaptık, kimden ne umduk
Fani dünyaya biz de kul olduk
Sana işte hayat bu deyince

Yaşardık bin bir al çiçeklerde
Gezinirken türlü göçeklerde
Yüz çevirir olduk o günlere
Sana işte hayat bu deyince

Arı edip petek yaptırdın
Türlü çiçeklerden toz toplattın
Çalıştırıp, inletip Bal yaptırdın
Sana işte hayat bu deyince

Kamber Bal

Sarı Karanfil

Ey ruhumun aşkı demim
Karanfiller sarıya çaldı
Beyhude beden benim
Güllerim arıya çaldı

Ölür, canım tenin ister
Tenin güzelliğini gizler
Güzelliğin hep beni özler
Tüllerin duruya çaldı

Bu mevsim aşkın baharı
Arıyor suzuz dudakları
Toprak bürür konakları
Bal'ların kuruya çaldı

08.11.2006

Kamber Bal

Satılık Duygular

albur beşi hırçlığında;
dizginlenmeyen bir tay misali
akıp giden şelaleler benden,
benden beter deli bu hisler
bu hisleri
bu hisleri
ah! bu hisleri
kim benden daha iyi bilmeli

elime aldığım yüreğim
anı gülü gibi dağıldı ellerimde
sakladığım sayfaları aşkımızın
çoktan rüzgara teslim etti kendini
oysa benim rüzgardan beter esen aşkım
arşa muhtıradır. kızgınlığında hasrete

yüksek gerilimdedir
yüreğimin zaptedilmezi
bağlamışım iki tele hislerimizi
için için kor yanarız, ikimizde mor dağlarız
dağlardan kır dağlarız
kuş uçmaz
kervan yolu bağlarız

asiyan da satılık yürekleriz
iki dar sokak arasında
ellerimizi tutan falcıya, beş paraya
hislerimizi pazarlarız
aydınlık yarınlarımızı bağışlasın diye
tercüman ararız hislerimize

albur beşi hırçlığında,
zıpkın gibi bir delikanlı olmak varken kismette
tekmelenen, örselenen, hoyrat bakışların tebessümünde
alaylı hürmetlerin rehberliği ne diye,
ne diye, hislerimizi hırpalamaktadır
gülüm
ne diye
satılık hislereimse
pazarlığın, al
ikramım olsun, koyma yaban elleri devreye
sen
ki
tek sahibi olasın
satılık yüreklere
ve
satılık hislere

Kamber Bal

Sayın Hakimim

Günahımızı doldur tasa
Yudum yudum içir hakimim
Tokmağı vurup masaya
Keçilerimizi kaçır hakimim

Oy hakimim oy oy!
Ölüme çok yakınım!

Savcım çok sert duruyor
Yolumuzu sarpa salıyor
Sorsan bilikişiyeye tanıyor
Kellemizi uçur hakimim

Oy hakimim oy oy!
Yarime bir bakayım!

Kazan kimde kepçe kimdir?
Ynındaki kimin vekil?
Bunu nasıl anlar akıl?
Kelepçemizi vur hakimim

Oy hakimim oy oy!
Dur biraz yağ yakayım!

Hükmü adalet sende
Adaletsizlik bizde
Mübaşir biraz da sussa
Kefenimizi yaz hakimim

Oy hakimim oy oy!
Sana şöyle biraz bakayım!

Tamam oldu duruşmamız
Bu gardaşla vuruşmamız
Söz-kelamla yarışmamız
Kalemi artık kır hakimim

Oy hakimim oy oy!
Ardınsıra Bal yakayım

Kamber Bal

Selamsız Dağ

Derde tutulup, mateme bürünmüş benim şen dağlarım
Serden geçip, selamını ziyade saldım yardan almamış
Koynunda kar çiçekleri dansederdi bin lütfu alametle,
Sis mi desem bulutmu yoksa? gelinlik karı yağmamış

Güneşe merhaba deyip, ay koynumuzdan doğmadı mı?
Kayaların altından söküp, yıldızları semada saymadık mı?
Sen beni, ben seni unutmayacağımıza ikrara varmadık mı?
Ey Selamsız Dağ selamımı da dost selamına koymamış.

Kamber Bal

Sen Bana- Ben Sana Dönelim Artık

Mevsimler, geldi geçti yenisine kadar
Sen bana-ben sana dönelim artık
Sönmüş hayatımız, dönmez zar
Sen bana-ben sana dönelim artık

Bugün son baharın son günleri
Kalmadı soldu cemalin gülleri
Sustu bak, ötmüyor gönül bülbülleri
Sen bana-ben sana dönelim artık

Yemiş-yaprak dersin hepsi sarı
Bende hal kalmadı, dinmez gönlümün ahuzarı
Gül be hey gülüm! yapma inat sen de gayrı
Sen bana-ben sana dönelim artık

Kader hicrana battı, sonsuz kuyu
Kurumuş çeşmim yaşı akmaz suyu
İnat ne inat! terkeyle bu huyu....
Sen bana-ben sana dönelim artık

Yaşayan bir sen, bir de ben var
Mazide kaldı bütün sana yalvaranlar
Yolumuz bitti, belli ki Bal bu kadar
Sen bana- ben sana dönelim artık

Kamber Bal

Sen Benimsin

Dudakların değmesin birbirine
Sen benimsin, bak elin elimde
Hasretinle yandım o, busene
Sen benimsin, bak elin elimde

Güle bakma, gözlerin kamaşır
Kıskanır bülbülü de sana yanaşır
Bürünür efkara iki gözüm ağlaşır
Sen benimsin, bak elim belinde

Kilitle kalbini de açma hiç birine
Konmasın kuşlar hiç bastığın yere
Değmesin rüzgar endamına tenine
Sen Bal'ımsın bak yüğreğim sende

Kamber Bal

Senden Farkı Ne?

Yusuf'u kuyuya atanın
Kanlı gömleğini satanın
Leş gibi yangelip yatanın
Senden farkı ne farkı ne?

İsa'yı doğuran bir ana
Kalktı da sığındı Rabbına
Bir hırkayı asan Çarmıha
Senden farkı ne farkı ne?

Ali'ye kılıç çekenin
Secde de kanın dökenin
Zulümle hüküm sürenin
Senden farkı ne farkı ne?

Hüseyin'imi katledenin
Zulmü ile defnedenin
Yezidi Müslüman bilenin
Senden farkı farkı ne?

Pir Sultan Abdal'ı asanın
Köpeğinden ödü kopanın
Sarı Kadı-Kara Kadının
Senden farkı ne farkı ne?

Dağlarda gördüm Nesimi'yi
Yer gök duyup inler sesini
Diri dir yüzen derisisni
Senden farkı ne farkı ne?

Yakıp yıkan Madımağı
Çoktan unutmuş Allah'ı
Canilerin o korumağı
Senden farkı ne farkı ne?

Bu nası iş nasıl hal ya Rab!
Bal kullarında hep ızdırap
Firavunca olsunlar harap
Sönenden farkı ne farkı ne

Kamber Bal

Sensiz Olmak

Sensiz bal yemek
Yetimin aşına benzer
Saraylar sunulsa
Kabir taşına benzer

Huriler şerbet sunsa
Melekler nura sarsa
Abu zezemele yusa
Acı göz yaşına benzer

Sensiz olamaz beden
Can hayattır senden
Senle ölürsem dünden
Cennet tacına benzer

Kamber Bal

Sevda Tortuları

Zemheride sardığım ey! sevgili
yaprakları döşek yapıp,
sevgimle üstünü örttüğüm
korkulu gecelerinde
teselli bulduğun tenimde
hürmetkar olup benliğimle
kasıp kavurarak karanlığı bensizliğimde
sevgi pınarından çağlayan
göz yaşların oldum.

merhametsiz kabusların nöbetinde
zülûflerini taradığımda
ay sanıp bertaraf ettiğin yüreğim
sana mensup bir köle edasında hazırken hürmete
sevgi pınarından çağlayan
öz yaşların oldum

Seda verip, sessiz yüreğinde duymadığın
hiçe sayıp, adıma bir hiç koymadığın
koynunda uyutup, rüyalarında görmediğin
sevgi pınarından çağlayan
tiz yaşların oldum

Kurur dokunan her çise sende
yeşerdi oysa ki sevgin benliğimde
bulamadım, sende ki bulduğum tadı
ne tatlı Bal'da ne de acı zehirde
tekmeleyerek attığın sende
sevgi pınarından çağlayan
az yaşların oldum.

Kamber Bal

Sevgi Talanı

ölçtük arşın arşın
geçen yollarını tüm sevginin
gördüm ki mezalim kalmış bizelere pay
tartanlar vardı okka okka tadanlar
bildim ki hasreti örttüler bize şal

ne sen söyle, ne de gizlesin onlar
her şey hakkın huzurunda ayan beyan

bir ölçek ektik aldılar yedisini
payımızdır diye kaptılar gerisini

umut bağladık gelecek sevgiye
biz uyanmadan uçacak sevgiye

ahdı zamanda belliydi bize yar olmayacağı
bizde vücut bulup biz de var olmayacağı

kayıp kendimizi kapandık içimize
büklüm büklüm olup çıktık dışımıza
nice bilinmez karlar yağdı başımıza
sevgimizi Bal'da bulup oturduk döşüne

Kamber Bal

Sevgilisini Arayan Gül

Tan vakti ile başlar çırpınışları
Berhübara koşan kıratların telaşında
Yelelerinde sevenlerin, sevgililerin selamı
Oysa boynu bükük kaldı, bendeki gülün soldu yaprakları

Erşilmesi imkansız dağlar gibiydi gençliğinde
Ürkerek doğardı doruğunda güneş, zemheri karı gibi
aklar düşmezden önce başıma, başımda eserdi sadece
hey hey yelleri, kesilmeden ayakları elleri
bu beden kuru bir ağaç gibi yıkıldı yerlere omuzlarında ağırlığı
sevgilisini arayan sahipsiz güllerin hasret yüküyle

Sevgilisini arayan güllerin hasret yorgunluğu vurdu
yıllardan daha vurgundu, ömürden öte yorgundu
Bahama'larda kaybolan göznurumun
küllenmek bilmeyen özlemi
iki damla yaşla da olsa çaresiz arattı bu gözleri

Kim bilir çıkıp gelecektir, güllerin kokusunu duyunca kanatlarında kuşların
eteklerinde sakladığı, avucunda büyüttüğü, suretimle çürüttüğü düşlerin
Ah bir hatırı varsa eğer, çıkıp gelecektir
mutlaka çıkıp gelecektir
gelecektir ağalatmamak için elimdeki sevgilisini bekleyen gülleri

Ah bir gelse, gelse diyorum ya
Yoksa vurup başımı aya yıldızları döksem mi eteklerine
bağışlasam ömrümü gizlenen güllerin yapraklarındaki kelebeklere
solmazdı soldu, avuçlarımda sakladığım, göz yaşımıyla suladığım
sevgilisini bekleyen güller, alın sizin olsun gülsüz sevgili bekleyenler
sizin olsun acınız Bal olsun-Sevgililer gününüz kutlu olsun-

Kamber Bal

Sevgiliye Çağrı

Bir el verip derenin kenarından
Aşkı tutuştursak haykırışlardan
Cennet yolu açılrsa bakışlardan
Meram mutlu, melek mutlu olurdu.

Bin duayla tutun çiçeğe dala
Çiçeklerden yapıp binseydik sala
Gidip dönmeseydik ummanalara
Aşık mutlu, maşuk mutlu olurdu.

Sevdamızı savursaydık yellere
Deryalardan can geldirdi ellere
Kainat lal olsa da biz dillerde
Şaşıık mutlu, koşuk mutlu olurdu.

Sevgimiz arş-ı alaya çıksaydı
Cananlar oturup sohbet kursaydı
Bal gelip onlardan feyiz alsaydı
Şirk mutlu, birlik mutlu olur muydu?

Kamber Bal

Siyasetçilere!

Bir siyaset yapsam siyasilere
Yoğursam onları siyaset teknesinde
Tam kıvamında pişirsem kızgın ateşte
Altı çığ kalıp üstü pişer miydi acep?

Biraz tuz, biraz edep katsam
Merdane ile dümdüz etsem
Tepsi tepsi halka gitsem
Üstü kokup, altı şişer miydi acep?

Ne anlarlar ne dinlerler vatandaşı
Silen yoktur gözlerindeki yaşı
Elimden alıp yediler bir lokma aşı
Ağzımı yırtıp, karnımı deşer miydi acep?

Bir testi su versem siyasilere
İkramlar kolay insin midelerine
Şükür deyip çekilseler köşklerine
Helal bilip, haramdan şaşar mıydı acep?

Dokunmadık, hep dokundunuz
Ne zaman aradık ise yoktunuz
Mutluluk size, mihneti bize koydunuz
Bal'ı görüp, kendini beşer bilir miydi acep?

28.09.2008

Kamber Bal

Sonsuz Uyku

Uyu meleğim, uyan meleğim
Sabah olmaz bir türlü
Gece de inatsa sana karşı
Sabah olur mu bir türlü?

Uçarsyn kendince, yüksek engin
Neye yarar yoksa ki dengin
Fark etmez doğsa da gün
Sabah olmaz bir türlü

Deniz mavi, gök mavi ne çare
Çekilmişse gözüne siyah perde
Horozlar ötse bile tepende
Sabah olmaz bir türlü

Belli ki girmişsin sonsuz geceye
Aşık olmaz derdin zalim feleğe
Adın çıkmış bir kere, sarhoş meleğe
Sabah olmaz bir türlü

Sen yorgun, geceler yorgun
Şişeler kadehler yorgun,
Zavallı döşek, yorgan yorgun
Sabah olur mu bir türlü?

Kamber Bal

Suskun Aşık

Geceyi seyre daldın mı hiç?
Yıldızdaki o manayı bilir misin?
Koparıp ruhunu göklere saldın mı hiç?
Geride kalan bedeni bilir misin?

Gece senden şarkı istedi mi hiç?
Gökler kalbini bana ver dedi mi?
Sevdiğin peri misali seni gördüğünde
Tutup elini sevmesini bilir misin?

Açılrsa gözlerinde gök mavisi
Dinmese kulaklarında gönül sesi
Büyüse üzeride sevgi gölgesi
Uzanıp altına yatmasını bilir misin?

Alıp götürse seni, gece göklere
Bıraksa boşluğa birden bire
Uyku gelse o ela gözlere
Bir daha uyanmasını bilir misin?

Şarkı söylese gönüller senin için
Selamına kalksa o sinsi gece
Ufukta ki güneşle gel dense
Sonsuza dek gitmesini bilir misin?

Arılar senin için çalışsa her an
Çiçekler tacın olsa, bitmese zaman
Her şey ölü, sen olsan yaşayan
Yediğin Bal'ın kıymetini bilir misin?

26.10.1985
www.kamberbal.com

Kamber Bal

Susuz Toprak

Yaşamak mı?
Değil bu be
çöl
rüzgarına kapılmaktan başka
kasıp
kavurur dört yanımızı
tam
da
yeşerme zamanı.
Anlayın

anlayın
beni
bir susuz
toprağım.
Bitti emerek
kanını
damarlarımın
çöl
kurdu olsa gerek
bir
bulut zerreciği görsem
umutlarım derya olurdu
amma nerede?
Anlayın anlayın beni
bir
susuz toprağım ben.

1986

Kamber Bal

Şayet Hayat Bu İse

Yaşıyoruz bin bir cefa ile
Söyle, şayet hayat bu ise
Koşuyoruz her an ahuzar ile
Dinle, Şayet hayat bu ise

Gül ekip diken biçerek
Gece gündüz dert çekerek
Ne var bunda bilip bilmemek
Anla, şayet hayat bu ise

Geldi geçti gül ömrümüz
Bitti artık günümüz
Hayra vara tünümüz
Bal'la,şayet hayat bu ise

Kamber Bal

Şehitler Öldü Vatan Bölündü

Yılanı saldılar, sardı vatani dört yandan
Ne şehit kaldı ölmedik, ne de vatan kaldı
Gözüne bakarak sunacaklar bir de yalan
Ne şahit kaldı gülmedik ne de vatan kaldı

Toprak, kan gülleri verir oldu uyan kardeş
Kan güllerinin boynu bükük, yanan bir ateş
Yar koynunda yatan, yatan erlerim erdaş
Burada Ne şehit anılır, ne vatan kalır.

Yılanı salan, yılanı yoldaş oldu Ey Halk
Şehitler uyandı, uyan artık ayağa kalk!
Şehadet parmağınla, aya bir şafağa bak
Burada ne şehit yatar, ne de vatan kalır

Utanmasam Mahsuni ustamdan diyeceğim
" Sarı Saçlım Mavi Gözlüm Nerde Neredesin Gel"
Ve gelip bize ne diyecek: Ey Türk gençliği
Geldimde ne şehit kalışmış, ne vatan kalmış

Nasıl veririz hesabını şehidim! annene?
Nasıl kaldırırız başımızı dim dik göğe
Nasıl deriz ha! bizlere vatan hediye?
Ne şehit kaldı ölmedik, ne de vatan kaldı

İkdidar uğruna tarimar edip böldüler
İkdidar uğruna tarih sayfasında öldüler
Kim ki bu vatani milletten millete böldüler
Şehitleri satandan, satana da kalmamış

Kamber Bal

Şeytanın Üç Dediği Oldu

Şeytanın üç dediği oldu ömrümde
aşkıma sürgün,
yurduma vurgun,
ömrüme yargın kıldı.

Şeytanın üç dediği oldu ömrümde
yıldızım kaydır,
kalbim kevgir,
sevgim söndür kıldı.

Şeytanın üç dediği oldu ömrümde
avazım bastır,
nefesim hastır,
kalemim kastır kıldı

Kamber Bal

Şiir Girdabı

Şiir girdabına girdim bu gece
Şürüklüyor beni alabildiğine
Acımasız yokluklar içinde
Mısraların derinliğinde
Yok olup gidiyorum ağır ağır
Kendi benliğimde

Yok anlatmaya dili derdini yakamozların
Zıpkın yemiş akvaryum balıklarının

Şiir girdabına girdim bu gece
Anıların elinden
Hurilerin belinden
Ozanların dilinden
Kopup geliyorum ağır ağır gizlice

Yok anlatmaya dili derdini yakamozların
Zıpkın yemiş akvaryum balıklarının

Şiir girdabına girdim bu gece
Alev alev yanan mısralar içinde
Doğmak işkence
Yaşamak işkence
Sevmek işkence
Aslında yürüyoruz yine de ümitsizce
Bence

Yok anlatmaya dili derdini yakamozların
Zıpkın yemiş akvaryum balıklarının

Şiir girdabına girdim bir kere
Çıkamam artık binlerce sene
Nazım'lardan Arif'lerden bulaştı
Bu onulmaz Bal yüklü leke
Anladım aslında kendimni
Kendi benliğimle

Kamber Bal

Şiir Yaz (Nermin Hanımefendi'ye)

Güller kokmasa dikenleri azar,
Azmış dikenle hangi can gezer?
Gezen ayak, yol ondan bezer,
Bezdirmeden hancıya şiir yaz

Mevsimleri saydım güz bana
Bana dokunmayan dost yılana
Yılan gelsin senin adına bana
Zehiri ezdirmeden cana şiir yaz

Her bir mısran incidir nazarımda
Nazarımda namedir, ok gözümde
Gözümde tütmeden, söyle özünde
Gönül şehrini gezmeden şiir yaz

.....
.....

Kamber Bal

Şiirim Şiir Doğurdu

Uyan ey minik ellerim
Şiirim şiir doğurdu
Hadi konuş lâl dillerim
Şiirim şirin doğurdu

Heceleri yumru gibi
Aşkları var kumru gibi
Saati kurulu idi
Şiirim sizi doğurdu

Mısraları pek uzundu
Doğurmaya hak kazandı
Belli değil kim yazandı
Şiirim bizi doğurdu

Aşka gebe dağlar vardı
Ceylan sini bağlar yardı
Kafiyesi saza kaldı
Şiirim sözü doğurdu

Kalem verdim yazamadı
Satırları gezemedi
Ozanlara sor çözmedi
Şiirim yazı doğurdu

Hem A yım derdi Hem de Z yım
Dünyanızda bir hezenim
Ana karnında ozanım
Şiirim bazı doğurdu

26.01.2007

Kamber Bal

Şu Sevgi

İN SANIN ÖMRÜNÜ TAZELEYEN
BİTMEK BİLMESE ŞU SEVGİ
GELDİĞİ YERDE HERKESİ GÜLDÜREN
GİTMEK BİLMESE ŞU SEVGİ

ACI GÜNLERİ UNUTTURAN
DOĞRULUĞU BENİMSETİP TUTTURAN
HER AN UMUDA UMUT KATTIRAN
YİTMEK BİLMESE ŞU SEVGİ

O GELİNCE GÖKLER AÇILIR
YER YÜZÜNE NEŞE SAÇILIR
İN SAN OĞLU DOSTÇA KARIŐIR
UÇMAK BİLMESE ŞU SEVGİ

Son Güncelleme (17 Şubat 2005, Perşembe)

Kamber Bal

Tanıdık Taşlar

Böğrümə bağladığım taşlar sonsuz
Şarılıp ağladığın taşlar tanıdık
İpine dizip süsler içine bezediğin
Boynuna taktiğin taşlar tanıdık

Vurup başımı taşdan taşlara gitsem
Bşım üstünde selamın hasrete iletsem
Bu taş üstünde biten gülleri dersem
Koklayıp taşdan taşa seken tanıdık

Çapanıp ağladığın mezarım taşıdır
Öpüp kokladığın yar yakut taşıdır
Basıp yürüdüğün kalbimin başıdır
Taşlar arasında süzülen billur tanıdık

Bal'ı koyarlar aslı musalla taşıdır
Kırk belada başı yaran kendi taşıdır
Ana koynudaki taşbebek kardeşidir
Dinle feryadı yankıları hep tanıdık

Kamber Bal

Tanışma

-Günaydın dedim ona
-"Günaydın" dedi o bana
Zülüflerini eliyle sıkıştırarak kulaklarına
yanakları çıktı al al ortaya
elma kırmızısını kiskandıran yanakları
Sustu
suskundu
yutkundu
-"Ne yaparsınız? " diye sordu bana
ince yumuşak sesiyle
kiraz dudaklarının titremesiyle
gözlerinin bir dağ gibi büyümesiyle
başını hafif eğdi önüne
-Çalışır-gezer kitap okurum dedim
-"Nerelerde? " dedi
-Bazen Eminönü'nede dedim
kuş yemlerim
onlar ürker
benim yüreği hop eder
onlarla uçarım
kimi zaman
kanatlarına alırlar beni
kimi gagasında taşır,
kimi tüylerinde gizlerler
Zaman olur yürürüm Üsküdar sahilini
kalabalık arasında kaybolur giderim
kimse sormaz ne halini ne ahvalini
işte o an kıskanır beni Kız Kulesi
Kitap okurum sık sık
uzun zun hayat hikayelerinde ki suratları görürüm hep asık asık
kaptırırım kendimi öylesine ki masallara
satırlara
mısralara
heceler hüzünlenir kıskanır beni
-Gözümün içine baktı baktı baktı..
çığdem entaresi rüzgardan kendini bıraktı
ince beli küçük ayakalrı sanki ondan ıraktı
birden bire
dona kaldı
ben de sustum
konuşacağından umutsuzdum
-Ya siz dedim
-"Ya ben ne? " dedi
-Siz ne yaparsınız? dedim
-"Bir fabrikada çalışırım"
-"Sadece çalışırım
öylesine kaptırırım ki kendimi
fabrika dumanıyla uçar giderim
bulut bulut
rüzfar rüzgar
hatta diyar diyar
kıskanır beni diyardaki kızlar"

- "Bir fabrikada çalışırım"
- "Sadece çalışırım"
- "Umutlarımı, hayallerimi dokurum
güzelliğimi, gençliğimi dokurum
ben dokurum
desenler beni kıskanır"
- "Bir fabrikada çalışırım"
- "Sadece çalışırım"
- "Hayatımı da yaşarım
kafeteryasında
on dakikalık mola arasında
çay-cigara içerek
zaman beni kıskanır"
- "Bir fabrikada çalışırım
akşam olur tutarım yolunu evimin
yol uzun
akşamın bütün şerleri kaldırımlarda
binerim bir sıkış-mıkış minibüse
ilişmeden onlara
velakin
kızarmıştır yanaklarım
inerim ilk durakta bastırmıştır utancım
renkler beni kıskanır"
- Kızarmasın diye yine yanakları
hoşçakhal derken öpmedim o dudakları
ve arkamdan ağladı

Kamber Bal

Terkedilen Şehir

Bir Şehri terkettim, Temmuzda
Kaşı senden, gözü benden aza
Yüreğimi bıraktım emanet dosta
Yaşı senden, sözü benden kaza

Kamber Bal

Tilki İnine Dadanan Horoz

Korkak bir tilki vardı inine kapanan
Gözü kara bir horozdu o tilki arayan
Horozun her gelişinde ona yalvaran
Korkak bir tilki vardı inine kapanan

Tilkinin içi geçti, korkudan altını seçti
Halini gören horoz kahkaları saçtı

Kapı açıldı korkak tilki ininden kaçtı
Horoz tilkinin yatağına yattı uyudu
Dışarıda kalan tilki ayazda çok buydu
Onu gözetleyen horoz gözü açık uyudu

Tilkinin içi geçti, korkudan altını seçti
Halini gören horoz kahkaları saçtı

Apansız daldı içeri bizim korkak tilki
Tilkiyi gören horoz dikti kızıl ibibikleri
Birden bire kapandı, kapı şak kilitlendi
Ödlek tilki perşin oldu, kalbi tekledi

Tilkinin içi geçti, korkudan altını seçti
Halini gören horoz kahkaları saçtı

14.01.2007

Kamber Bal

Tokat'tan Geldim

Anam doğurmuş ırgatta
Babam büyütmüş gurbette
Kalamadan doğduğum memlekette
Kalkıp Tokat'tan geldim

Yedi yaşında sevdim bir yar
Mor menekşeler zülfünde diyar
Kal dediler, geçti kırk bahar
Kalamadan Tokat'tan geldim

Gelirken gözlerim hep ağladı
Kızıl Eniş yollarımı bağladı
Ayrılık acısı yüreğimi dağladı
Dağlayıp Tokat'tan geldim

Yol boyu hep baktım semaya
Dizilmişti bulutlar bir bir duaya
Soramadan bizim bilge kahyaya
Gizlice Tokat'tan geldim

Gezdim diyar diyar gurbeti
Bulamadım kendi memleketimi
Öylesine özledim ki derdi hep kemirdi
Diyemeden Tokat'tan geldim

Sabah olur kuşları cıvıl cıvıl
Dereleri akardı durmadan şırıl şırıl
Anam hazır Tokat kebabı hemen kurul
Yiyemeden Tokat'tan geldim

Bakraçları dolu su, içip kansınlar
İçmeyenler de ah ile avunsunlar
Her damda gezeni Bal sansınlar
Göremeden Tokat'tan geldim

2005

Kamber Bal

Turfanda Aşkıım

Rüyaların kuytularında kaybettiğimde kendimi
İrkilti,ürperti ile mağlubiyetin korkuları uyandırır beni
Boş hamağın rüzgara kapılması edasında döner başım
Turfanda aşkıımın boğanak dağında yüreğimi boğduğunu görürüm

Bayraklar sallardık oysa biz aşkın her renginden
Körebe oynamak bulunamazlığın en acı yanıydı iki çalı arasında
Bulutları kovalardık aşkıımıza bir damla çise erİştirmeden nefes nefese
Turfanda aşkıımın boğanak dağında yüreğimi boğmadan önce

Kamber Bal

Tutulamayan Yar

Güvercin kanadına bağladığım
uçup gitmiş yar, eski hayallerin
Her satırında seni anıp, ağladığım
Sağılıp gitmiş yar, eski namelerin

Uykularında aşka ninniler söyledim
Her namesinde şadolar gülerdin
Sabah olur güller içinde öperdim
Kaçıp gitmiş yar, eski uykularım

Senin için oldum sabahın sahibi
Bana dediler uyan şafağın vakti
Bulurlara ektim tüm sevgimizi
Açılıp gitmiş yar, eski perdelerin

Balı tartayım dedin okkan yetmedi
Alev aldı yüreği, hasretin söndürmedi
Penceremden bir türlü suretin gitmedi
Sağılıp gitmiş yar, eskisiyle zaman

Kamber Bal

Tüneldeki Siren

Bahtımın görünmeyen uç noktasıdır
İki mendil arasında çıktığımız yollar
Sükunetle akıp giderken ömrün hızı
Hayal-gerçek arası kurulan sofrada
Afiyet buyrulmadan bir siren duyulur
Sur-u alemetten beter, tüneldeki siren

Katar katar olmuş hırpalanan günahlar
Kabus tahtımdan yedi arpa boyu zıngalar
Başsağı pare pare dökülür yüz perdelerim
Titremelerim, deve cüsseli bir kırkayak geçer
Üstümden ağır ağır, seke seke tek ayak üzeri

Bir deve cüsseli kırkayak geçer üstümden
Tempolar tutuldukça el ayak dağılır, kavrulur
Önce siren çalar, ilikler donar, kulaklar sağır
Atılır ahım ağıla, yürümeden yayılır bayılır.
Üzerimde mest olur, ben mestane uyur.
Dinle, durmadan öten tüneldeki siren duyulur.

Kamber Bal

Türkan Saylan'a

Bir bulut olsaydım nem dağında
Nemlenseydi gözlerin doruklarda
Olmasaydı aklın Ali ile Atilla'da
Sevginden pay kalır mıydı? Saylan

Devasız bir dert olsaydım sana
Sen geldikçe rüzgar savursa da
Tüm yataklarda yatan tek hasta
Sevgisi dolu tay olurmuydun Saylan?

Koskoca adanın bir tek gülüyüm
En akıllı böceğinden de deliyim
Deryalarda akan tek dost seliyim
Çağlayanda koy olurmuydun Saylan?

Mektuplarının en eski hatırasıyım
Tüm dertlerin bende ben yasıyım
Sevgili Gökşin'in tek hatırasıyım
Anılarımda toy olurmuydun Saylan?

Öksüz ananın öksüz oğluydum
Virane olmuş koca Ata yurdum
Her güneşin renginde seni sordum
Al ile beyazda tül olurmuydun Saylan?

Keştiler bacağımı neşter ile
İyileşecektim hipokrat ile
Basılınca evin siyaset yeminiyle
Her çiçekte Bal olurmuydun Saylan?

Kamber Bal

Uç Meleğim (Akrostiş)

Saçıp tüm duygularımızı semaya
Ellerimizi boş bırakıp devaya
Vuracaktımsın bizleri kır ovaya
Geldi ise vakit hemen Uç Meleğim

İlikleme sakın sevgi işliğini
Lekelemez seni saran kişiliği
İçtikçe dolacaktır sevgi ibrığı
Cana yetti ise hemen Uç Meleğim

Anan analar ise çocuk halinden
Ninniler dinmiş ise kendi dilinden
Irak olacaktımsın baba elinden
Mahsun isen sence hemen Uç Meleğim

Naraların yayıldı duy, dört bir yana
Ulaklar uzandı dönmez ki bir daha
Razı oldu ise şayet hakkın sana
Garez eyler isen beni Uç Meleğim

Üzülmez seni anıp söyler kemane
Lanet diyemiyorum geçen zamane
Üzecekti elbet bugün bahanene
Meyil etmiş isen durma Uç Meleğim

Yalvarırım yetimane koyma beni
Emanetin bir buse ise kor seni
Gonca gül olsan yüreğim alır seni
Eziyetlerin helalsa Uç Meleğim

Nazarımdan bıktın ise hep kaçarsın
İmdat eyler isen canımı açarsın
Mevsimler sendedir göğe saçarasın
Elinde Bal'lar var ise Uç Meleğim

Kamber Bal

Uğur Böceğim (Uğur Tarası'nın Kızı Zeynep İçin)

Zerreden kürreye selam ile
Ezelden ebediyete kelim ile
Yüzyirmidörtbin kerem ile
Nazar eyledin Uğur Böceğim

Elin değdiğinde elime
Püru nur açtı gönlüme

Bereket doğdun izni Mevlam ile
Ekildin ruhumuza ismi hilal ile
Gönüllerde savrulan miski amber ile
Ümmeti yazan eyledin Uğur Böceğim

Mevsimler kovaladıkça mevsimi
Tutulmaz oldu bu gönül özledi seni

Aşkın gönül aynasında ayan ile
Resulullah'ın düşünde beyan ile
Ahdı zaman içinde duyan ile
Sen ki alemi ozan eyledin Uğur böceğim
Iraklardan ırağa ezan üfledin

Kamber Bal

Unutulan Şiir

Birgün gelecek sen de şiir
Benim gibi unutulacaksın
zevk alamaz olacak senden de insanoğlu
İtilip kakılacaksın

Birgün gelecek sen de şiir
Var olduğundan kuşkulanacaksın
Sanatların taa gerisinden bakarak
Giptalı bir tavırla üzüleceksin

Bir gün gelecek sen de şiir
İnsanoğlundan uzak kalacak
Rengarenk şu şen alemde
Nasıl var olduğuna şaşacaksın

Bir gün gelecek sen de şiir
Ellerden-gözlerden yoksun
Diğer sanatlar gibi suskun
Dünyanın haline güleceksin

Bir gün gelecek sen de şiir
Unutulmuş,bir yerde dururken
Can derdine düşen insanları görüp
Belki gelecek belki de üzüleceksin

1980

Kamber Bal

Uykumu Bana Bağışla Yar

Karşımda resmin gecenin ikisi
Beklerim gelmez anıların gerisi
Bilirim beyhudedir yoktur ilerisi
Sensiz uykumu bana bağışla yar

Gülerim kahkahalar boğar beni
Ağlarım hıçkırıklarım yorar seni
Geceye emanet ettim bu gözleri
Günsüz uykumu bana bağışla yar

Yorgan-döşek düşman oldu bana
Sakladım diye seni gönül aynama
Haksız olsamda bu gönül davamda
Bal'sız uykumu bana bağışla yar

Kamber Bal

Ümit Yaşar'a

Üzülme sakın öldüğüne
Muhterem üstadım Ümit Bey
Yaşıyorsun ölmez eserlerinle, bizimle
'Halkınla-Külünle Dumanınla' iç içe

'Eksilmedi hüzün şarkıların' dudaklardan
Batmadı güneşin hala parlıyor ufuklardan
Nice şairler sizden ilham alıyor her an
Üzülme sakın öldüğüne, tasalanma 'halktan'

Geçiyor günleri yutarak 'biraz kül biraz duman'
Sorma halini halkın bildiğin gibi pek yaman
Bilmem kapalı ne kaldı her şey ayan beyan
Üzülme sakın öldüğüne, tasalanma halktan

'Bir sahipsiz mektup' aldım dün bilmem kimden
Açtım okudum ki, suskun bir muhterem şairden
Ne yazmış bilirmisin? Bahsediyor senden, benden
Üzülme sakın öldüğüne, biz de yolcuyuz hemen

Umarım ayrı değilsin orada 'Mihriban'ından'
'Bir eviniz var ' geniş bir Antoloji kadar
Bir yanda bahçe bir yanda kuşlar,
Huzur içinde uyu Ey! ..Ümit Yaşar

04.11.1987

Kamber Bal

Üzülen Şiir

Bir dost "çirkin" demiş sana
Eğip başını öne ağlama şiir.
Akışında giden çağlayana,
Ümitsizce bel bağlama şiir.

Güzellik ne onda ola, ne bende
Gizli kalandır kelim ile dilde.
Sen yine de güzel düşün hele
Mutlak muhabbet olacak şiir

Kamberim Bal sunar N
Ustama
Üzülen şiir binip gitti atına
Kismet olursa hatıramdır sana
Yanaklarımdan süzülen şiir.

Kamber Bal

Vurgun Yiyen Yanım

BİR kartal hamlesi gibi
çöktün döşüme
Yarasına tütün basan
yiğitler gibi sardın

Sardıkça
yaralarım özler oldu seni
Çareler
uçup gitmeden hayalimden
Yeni suretlerin belirdi benliğimde

Kaybolmadan
Servit-i aklım yerinden
seni gördüm dört mevsim karşımda
Vurdukça vuran, hasretiyle örseleyen
Yaraları tırpanla her gündeşilen
Bir serçe yarattın gönül evimde

başımı taştan taşa destur edip
Ve ezemeden başımı
aldım senden
Sakladım iki elimin kuytusunda
Kaldı başım bende
Ruhu viran gövdem sende

Ruhum
ya zavallı ruhum
iki ilmik
Koştı bir başa
bir bedene
Kaderini tekmeleyerek
Sevda yolunda tökezleyerek

.....
.....
.....

Kamber Bal

Vurun Başıımıza Başıımıza

Elinizde bir tokmak
Sanmayın bu halk ahmak
Ara sıra bir kaçamak
Vurun başımıza başımıza

Kalkarsa başımız, biter işiniz
Kırılmadan köpek dişiniz
Vurun başımıza başımıza

Kırk kapı çalarız, kırkı kapalı
Ceket, gömlek, yelek yamalı
Bir gün olur, çatılmadan kaşları
Vurun başımıza başımıza

Kalkarsa başımız, biter işiniz
Kırılmadan köpek dişiniz
Vurun başımıza başımıza

Yürüdüğüm yollar hep tozlu
Biraz hırçın biraz uslu
Olmadan isyankar kapıkulu
Vurun başımıza başımıza

Kalkarsa başımız, biter işiniz
Kırılmadan köpek dişiniz
Vurun başımıza başımıza

Meydanlarda kaldı vadiniz
Aldığınızı hemen iade ediniz
Hakkımız varsa haram ederiz
Vurun başımıza başımıza

Kalkarsa başımız, biter işiniz
Kırılmadan köpek dişiniz
Vurun başımıza başımıza

Kamber Bal

Vurup Kaçmaların Niye?

İnsamısın hayvanmısın?
Vurup kaçmaların niye?
Kesermisin kazmamısın?
Yarıp kaçmaların niye?

Vurulmuşum sere serpe
Kanım akar dere tepe
Bu yaşımda henüz körpe
Bakıp kaçmaların niye?

İnsan donunda bir cinsin
Şeytan atında bir hinsin
Alev içinde sefilsin
Yakıp kaçmaların niye

Yiğit yatağım kuru dal
Üstüm yeşil altım al al
Koca dünya bana bir sal
Yıkıp kaçmaların niye?

Canım asıldı koluna
İnsaf gelmezmi eline
Kelamsız olan diline
Sarıp kaçmaların niye?

Vampir gibi kan emersin
Tavşan kadar ödlekmisin
Kim bilir hangi indesin
Sinip kaçmaların niye?

Acı kahır dostum düştü
Kefeni de kandan yaştı
Bu bela bilmem ne işti
Saçıp kaçmaların niye?

Bal söylemez oldu dilim
Ağlar odasında gelin
Zindan olsun yerin göğün
Uçup kaçmaların niye?

Kamber Bal

Yalnızlık

Herkes birşeyler veriyor birbirine
.....bana veren yok
Herkes birşey için gülüyor birbirine
.....bana gülen yok
Ben de dedim garip kalmayım
.....bunu bilen yok
Bir şiir kadehi verdim iç diye
.....sarhoş olan yok
Dolaştım gözetledim sağı solu
.....bana bakan yok
Girdim şiir fıçısının içine
.....halimi soran yok
Ne garipmişsin sen de be hey ulan! ...
Yoluna çıkan yok
Laf atarsın bir gün boyu ileri geri
hiç birini kapan yok
Dostluk teklifi ettim kendi kendime
kabul eden yok
Çıldırıldım bu sessizlik içinde taktım ipi...
ipimi çeken yok..

1985

Kamber Bal

Yolculuk

.....
Hayatımız çürük bir tekne misali
Sallar durur dalgalar bir ileri bir geri
Çeker bir karanlığa bizi zaman tüneli

Zamanın o sonsuz ummanlarında
Yok hiç bir usta kaptan, ne de bir aşina
Gidiyoruz alabildiğine, zikzaklı bir rotada

Bazen su alır bu çürük teknemiz
Bizde bir telaş bir telaş bilseniz
Ve gelinmiştir son durağa habersiz.

1981

Kamber Bal

Ya! Muhammet Mustafa (sav)

Şahlandı yine şarlattanlar imanımız üstüne
Hidayet sende Ya! Muhammet Mustafa...
Tevekkülsüz kinlerini kustular dostumuza
Nihayet sende Ya! Muhammet Mustafa...

İmansız çizdi resmini görmüş gibi seni
Nuru ala daki benzetememiş o cemalini
Şeytanlar bürümüş sanki onun hayalini
Keramet sende Ya! Muhammet Mustafa

Bilmez ki münafık, sen onun da Habibisin
Yerde-gökte iki cihanda Şah-ı Nebiyullahsın
Hem ehli hem de kindarlara şefaattullahsın
Merhamet sende Ya! Muhammet Mustafa

Bir anda taşladılar O müminlerin kalbini
Daha akıtamadan boğulacaktı o kinini
Sen bakmadan görendin zalimin şirkini
Mühr-ü emanet sende Ya! Muhammet Mustafa

Küsmedik darılmadık imanımız icabı yezide
Emindik sahipti El- Emin herzaman hepimize
Kalp gözü ile baktık gördük ne ala suretinize
Şafaat sen de Bal'a Ya! Muhammet Mustafa

Kamber Bal

Yalnızlığın Merhameti

Ay ışığı terkederken ruhumu
Yalnızlığın kollarında sar beni
Karanlık sevmişken umudumu
Yıldızların hançer oldu gör beni

Merhametim oldu sinsî geceler
Yoldışım oldu sensiz kör hücreler
Bensiz-sensiz yürüdü merdivenler
Adsız ayak dermanından sor beni

Her gölge bir dev oldu yokluğunda
Bin pereye bölündüm burukluğunda
Aklım uçtu sana soluklandığıda
Nefeslerin dumanında bul beni

Bal'ı boyadılar sarıya renk diye
Attılar bir yalnızlığa hayat denk diye
Kamberi de dünyadan sevk diye
Azrail pençesinden geçer yol beni

Kamber Bal

Yalnızlık2

Kör kelebekler uçuşur kapımda
Kapım açık ey karanlık
Virane kuşlar ötüşür damımda
Dam tarumar ey yalnızlık

Girdi içeri yalnızlık
Buyur otur desem
Oturulacak yer ölüm döşeği
Otursa yalnızlık
Terk ederim eşiği

Dedim, sana ömrüm bulandı kandır
Yel ile gelen can ile canandır
Seni arayan ömür taştta hayat bulandır
Çatladı sabır taşı ey bahtı karanlık

Bırakmıyor dizlerim iki adım öteye
Duyan yok sesimi, ey fısıltılar siz nereye?
Kaçar oldum kendimden köşe bucak
Yakalayabilirsen yakala ey Bal'lı bacak

Kamber Bal

Yaz Kalemim Durma Yaz

Bir kaynayan kazan oldu dünyamız

Yaz çehresini kalemim, durma yaz
Bir balon gibi söndü rüyamız
Yaz çöküşünü kalemim, durma yaz

Yaz ki bitmesin sanatlar eserler
Yok edilmesin barış-özgürlükler
Gümbürderken top ile tüfekler
Zalimin çöküşünü, durma kalemim yaz

Hani o, insanlık ve ekmek için can verenler
Hani o, kahrolsun sömürü diye kan dökenler
Şimdi onlar da emperyalizm uğruna tetikteler
Yaz kalemim, bir bir düşen maskeleri yaz

İhanetler büyürken sarp dağlar gibi
Gözyaşları deniz derya çağlar gibi
Bir şeyler beni sana bağlar gibi
Yaz kalemim, eriyip akışımı durma yaz

Kamber Bal

Yazık Oldu

Şişelerde kadehlerde kayboldum
Yazık oldu gençliğime yazık
Ne verdim ömrüme cefayı aldım
Azık oldu günahlarım azık

Ben içtim sarhoş oldu sevabım
Kabul görmez bu can,vermez hesabın
Ben gitsem de gitmez ayaklarım
Bozuk oldu yollarım bozuk

.....
Kamber Bal

Kamber Bal

Yıldızlardan Yurt Kuralım

Uzatıp ellerimizi
bulutların derinliğinden sıvışıp:
karanlık bir kör noktadan geçerek
gökyüzünün maviliğinden içerek
sarhoşluğunda birlikteliğin
ve aşkın berdoşluğunda
çıkalım mı fezaya?

Feza maktu,
makbuldür mekanı aşka
aşk ise her daim
aşkı revana

Şımartıp o suskun gamzelerini
Hatta sürmeli gölerini
Aynadan alamadığın sureti hüzmelerini
yamayıp suretime
suretimde çıkan suretinle
varmışn büyük bir yıldızda
mutatı muhabbete?

Kamber Bal

Yörük Kızı

Çıkmış dağlara
Çiğdem toplar yörük kızı
Kimi koynunda kimi zülfünde
Döke saça gider yörük kızı

Yörük kızı yörük kızı
Peşinde var iki tazı

Yörük kızının elinde kavalı
Ardından gelir yüz davarı
Bir de havalı mı havalı
Ay gibi parlar yörük kızı

Yörük kızı yörük kızı
Peşinde var iki tazı

Yırtmacı belinde entaresi var
İncecik beline ay kemeri dar
Kendinden önde gider şalvar
Hop hop oynar yörük kızı

Yörük kızı yörük kızı
Peşinde var iki tazı

Anası örmüş saçlarını
Babası taramış kaşlarını
Kimse bilmez yaşlarını
Fidan boylu yörük kızı

Yörük kızı yörük kızı
Peşinde var iki tazı

Yörük kızı çalkama yapar
İki yiğit ah ile ona bakar
Baka baka Bal'lar akar
Bal tatlısıdır yörük kızı

Yörük kızı yörük kızı
Peşinde var iki tazı

*çalkama: Anadolu dilinde ayran anlamını taşır

Kamber Bal

Yuh Dediler Bana

Kapattım gözlerimi sarıldım aşkıma
Açık olan gözleri yuh dedi bana
Açtım gözlerimi taş bastım bağıma
Karşımda duranlar yuh dedi bana

Velinin deryasından dolaştım geldim
Her gelene gönül kapısını aştım
Bir derdimden divaneye yanaştım
Ahvalimi soranlar yuh dedi bana

Ben gittim zerreciğimi buldum
Onu aldım ilim ilmiğine doladım
Aşk ile damarımda kana buladım
Her daim sahibi yuh dedi bana

Hüseyin oğlu Bal oldum geldim
Bal ile yoğrulup Kaymak'ta belendim
Yaşadıkça hiç kıymetimi bilemedim
Ömrüm sarıp beni yuh dedi bana

Kamber Bal

Yüreğimdeki Fırtına

her zaman,
sevda çiçekleri açmaz güzelim
yağmurlu bir havada

savurmaz,
saçlarını dalga dalga rüzgar
sevgiliden gelen bir öpücük
değildir
gökteki ak pak bulutlar

her zaman,
sevda türküsü söylemez kuşlar
yağmurlu havada
aşk namesi değildir
bülbülün okuduğu gül dalında

bir tanem,
bahar güneşi değildir
odanı aydınlatan

bir şimşek çakar
fırtınalar kopar yüreğimin
rihterinde
aydınlığın bittiği o melek yüzünde

24.02.1991

Kamber Bal

Zam Geliyor Zam!

Sıkı dur da uyan ey! halkım
Sabahleyin sağı sola bakın
Çöküşün uzak değildir yakın
Seni vuracak zam geliyor zam!

Ekmeğinde gözü olanlar var
Dünya onların, sana yaşam dar
Söylenen senin, gerisi haram
Teni azacak zam geliyor zam!

Nice çalışsan emek nafile
Seni koyacaklar bir gün tefe
Sorsan hatırlamaz bir gün bile
Seni yazacak zam geliyor zam!

Oğul uşak ekmek bekler senden
Tözlu yolları tekmelerken sen
Muhanete bitap düşmüşken sen
Sini kazacak zam geliyor zam!

Uyanacaksan uyan ki artık
Farkına varsın şaşkın yaratık
Bal söyledikçe bizler de bıktık
Seni ezecek zam geliyor zam!

Kamber Bal

Zaman Zamane Zamansa Dahi

Kanatları çadır bir kartalla
kanatlı bir at yarışır.
Atın ardından
kızıl dişli
bir it
itle
dalaşır.

Kartalın gagası bir ceylana çengel.
At, sırtındaki namerde engel

Akşamın hainliği yine pusuda
Doldurmuş eteklerine namert taşıyı
Zıpkın delikanlılar geçer
Ellerinde ölümden bir fener

Zaman zamane zamansa dahi
Gül yürekli ceylan kız
Hangi kızıl dişli itten kaçışır.

Kanatları çadır bir kartalla
Kanatlı bir at yarışır.
At ile kartal bir kızılılıkta yanaşır
Dağdan kalkan nemert süngüsü
Kartalın, atın,itin ölümüne ulaşır.

Kamber Bal

Zincirini Kıran Kalp

İsyansızlığıma isyan etmekteyim
Dağlara isyan eden volkan misali
Çıkarmalı bu yüreği kuytusundan
Kılıca isyan eden kalkan misali

Ah kalbim kır artık zincirini sana ne
Vakit tamam da bu zulüm bahane
Yakana gül olsun özgürlük şahane
Ufkunu yırtan kızıl şafağın günü misali

Hürriyetin marifetin oldu şanında
Zincirini kıran kalp, adalet yanında
Sana zulmedenler iki büklüm önünde
Kusru affı dileyen günahkar misali

Kamber Bal

Zoraki

Zoraki akıyor
. ırmaklar,
. çaylar,
. dereler.
Zoraki kılıç çekiyor gökyüzüne
. denizler.
Ağlayan bebek
. zoraki emiyor
. annesini
Hani arılar Bal yapar
. ya
. zoraki
kuşlar
kanat çırparak uçuşurlar
. ya
. havada
. ve
rüzgar eser o an,
bir umut,bir halka yaratırız.
yüreğimiz isyanda ısrar eder,
çaresiz,
severiz birisini
. ruhumuz dalgalı denizden coşkun;
.sarp dağların erişilmez dorukları gibi
bir yarı,
zıpkın gibi bir delikanlının
nasıl sevmesi gerektiğini hatırlatır.
Resimler,hikayeler, masallar,
şiiirler üretiriz.
büyük bir tutkuyla
büyülenmiş
gözlerinin içinde kaybolur gideriz
zoraki.
. Eline bir şeker verilmiş
çocuklar gibi coşarız.
bir gülücük yeter bize.
masallar bile dar gelirdi hayellerimize
korkarak usulcacık dokunduğumda
. tenine
öylesin korkarız bazı akşamları zoraki
bazı akşamları yıldızlar
. içini döküp giderler
benim gibi zoraki.
Bir geceyi yut deseler
aşk şarabıyla
hiç gözümü kırpmam
. amma!
maviliğe üzülürüm
ölürüm zoraki
.....
.....
heybeli ada 1992

Kamber Bal